

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MİKADONUN ÇÖPLERİ melih cevdet anday

MİKADONUN ÇÖPLERİ

KENT YAYINLARI

15

KENT YAYINLARI

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantev.org>

MİKADO'NUN ÇÖPLERİ

Melih Cevdet ANDAY

MİKADO'NUN ÇÖPLERİ

Oyun 2 Bölüm

İSTANBUL

1967

KENT YAYINLARI No. 15

Melih Cevdet ANDAY

MİKADO'NUN ÇÖPLERİ

Oyun 2 bölüm

SAHNEYE KOYAN

MÜŞFİK KENTER

DEKOR

DOĞAN AKSEL

IŞIK

ÇOŞKUN ARSLANCAK

KADIN

YILDIZ KENTER

ERKEK

MÜŞFİK KENTER

Bu oyun bir perde olarak yazılmıştır. Sahneye koyucu onu iki perde olarak oynatmak isterse ortasından bir yerden ikiye bölebilir.

Bir apartmanın ikinci katındaki dairenin holü. Tam karşıda sokak kapısı. Sağda solda oda kapıları. Sağda bir koridora açılan bir kapı daha. Sokak kapısının yanında elbise askısı. Bir yanda büfe, gaz sobası. Kitaplık. Duvarda soyut resimler ve saat. Bir ayna. Bir yanda somye.

Kış gecesi. Vakit sabahın ikisi.

Perde açıldığında sahne karanlıktır. Birinci kattan bir köpek havlaması gelir. Kapı dışardan anahtarla açılır. Erkek girer, elektriği açar. Paltosu ve saçları kar içindedir. Yirmi sekiz, otuz yaşlarında. İçkili.

ERKEK (Paspasa ayaklarını hafif hafif vurur. Saçlarındaki paltosundaki karları silkeler, arkasına bakarak) Buyurun girin, burası.

Kucağında yün atkılara sarılmış bir çocukla Kadın girer. Çocuk bebektir. Kadın otuz, otuzbeş yaşlarında. Üstü başı kar içinde. Ürpektir. Odayı süzer.

ERKEK Söyledim ya, annem babam var evde, merak etmeyin.

KADIN Ondan değil, rahatsız ediyorum sizi. (Girer) Teşekkür ederim.

ERKEK (Somyeyi gösterir) Yatırın çocuğu oraya.

KADIN (Çocuğu somyenin üstüne yatırır, onu saran yünlerin üstündeki karları temizler, çocuğun yüzünü açar.) Uyuyor... (Sonra kapının önüne gelir, ayaklarını paspasa vurur, üstünü başını silkeler, ikide bir derin soluklar alır verir, ah çeker.)

- ERKEK** Ne hava be ! Kar böyle yağarsa diri diri gömer hepimizi. İyi de olur. (Paltosunu askıya asar) Çıkarın üstünüzdekini, asın buraya ! (Gaz sobasını yakmak için bir gazete kâğıdını bükerek, kibritle tutuşturup sobanın içine atar, soha âlevlenir.) Kaç saattir. bekliyordunuz orda ?
- KADIN** (Çekine çekine çıkarır mantosunu, asar) Bilmem... Bir saat mi oldu, iki saat mi ?
- ERKEK** Boşuna beklemişiniz. Şoförler çalışmaz böyle gecede. Görülmemiş bir kış. Kar kapıları örttü. Belki de yeni bir buzul devri başlıyordur, insanlığın son gecesidir bu gece. Tahsiliniz var mı ?
- KADIN** Evet.
- ERKEK** Benim yok. Bilimsel bir yanlışlık yaparsam kusura bakmayın. Vapura mı gidecektiniz ?
- KADIN** (Çocuğun yanında) Evet.
- ERKEK** Hangi vapura ? Araba vapuruna ?
- KADIN** Araba vapuruna.
- ERKEK** (Sobanın iyice yandığına kanaat getirdikten sonra ayağa kalkar) Yandı gibi oluyor, bakıyorsunuz ki sönmüş bir az sonra. (Cigara yakar) Belki araba vapuru da işlemiyordur. Göz gözü görmüyor. Şimdi vapurlara radar taktılar ama hepsi bozuk. Radarla giden vapur karaya oturuyor. (Kadın bakar) Otursanız a... (Kadın oturur) Hadi vapur işliyor diyelim. Karşı tarafta da bulamazdınız araba. (Cigarasını söndürür) Nereye gidecektiniz ?
- KADIN** Vapurda sabahlıyacaktım.
- (Erkek bir şey sormadan bakar)
- KADIN** Gidecek yerim yoktu.
- (Erkek, bir şey sormamağa kararlı gibidir, ilgisiz görünmeğe çahşır)
- KADIN** Param da yoktu. (Elleriyle yüzünü örter)
- ERKEK** (Normal karşılamış gibi) Demek vapurda gidip gelecektiniz ?

KADIN Evet, sabaha kadar gidip gelecektim. Sıcaktır vapur.

ERKEK Sıcaktır.

(Sessizlik)

KADIN Bana büyük bir iyilik ettiniz. Kendim için düşünmem, çocuk için. (Sessizce ağlar) Sizi rahatsız ediyorum. Oysa apartımanın kapısında da bekleyebilirdim sabahı.

ERKEK Burası daha iyi değil mi ?

KADIN (Ayağa kalkar) Ne olur gideyim ben, kapının önüne, aşağı kapının. (Çocuğu alnağa davranır)

ERKEK Delilik etmenin hiç sırası değil, donarsınız.

KADIN Tanımadığım bir evde...

ERKEK Alınganlığın da sırası değil. Ben sizin yerinizde olsam kırar bir kapıyı girerdim içeri. Oturun oturduğunuz yerde.

KADIN Peki. (Çocuğu somyeye bırakır) Anneniz babanız evde, değil mi ?

ERKEK Kusura bakmayın ama, bunun da sırası değil şimdi. Merak etmeyin dedim size. Nerdeyse kalkar annem, geldi mi, gelmedi mi diye bir bakar buralara. (Duvardaki aynada yüzünü inceler) Güven vermiyor suratım demek. (Kadına) İyi bir surat değil bu, biliyorum. Ama ben yapmadım ki suratımı... Bundan dolayı sorumluluk alamam üstüme.

KADIN Affedersiniz, yersiz konuştuğumu biliyorum. Benim durumumda bunu sormak en azından acaip kaçıyor. (Oturur) Kim bilir ne düşünüyorsunuz benim için. Kış gecesi, sokağın ortasında bir kadın, çocuklu. (Göğüs geçirir, dalar)

ERKEK Bir şey düşündüğüm yok. Belki sonra düşündürüm. Şimdilik aklım başka yerde. Bu geceki tartışmada. Verilmesi gerekli karşılıklar şimdi şimdi geliyor aklıma. İş işten geçtikten sonra. Çok sinirliyim bundan ötürü.

KADIN Bir arkadaşımın evinde geçirmekteki geceyi niyetim, yoktu evde. Belki on defa gittim.

ERKEK Olur böyle şeyler... (Ayakkabılarını çıkarmağa başlar) Çoraplar sırsıklam olmuş... (Çoraplarının üstünden ayak parmaklarını sıkar) Buz gibi havada keyif için çıkmadınız ya sokağa... (Çoraplarını da çıkarır) Siz de çıkarın isterseniz. Ama gene siz bilirsiniz... (Ayakkabılarını sokak kapısının yanına koyar, çorapları elinde sallanır) Aç mısınız ?

KADIN Hayır. Evliyim ben...

ERKEK (Bu sözün iki ayrı söz olduğunu anlamaz) Ben esmer olduğum için acıktım.

KADIN Yanlış anladınız. Başka bir söze başlamıştım ben.

ERKEK Nasıl acıkmam ! Sabahtan beri bir şey yemedim, boyuna içtim. Bilir misiniz, acıkmayı ayıplıyanlar vardır. Doğrusu suçtur acıkmak. Ama ben bütün suçlara boş verdiğim için göğsümü gere gere acıkırım. Ancak gündüz ağzıma bir şey koymam, geceye bırakırım bu işi. Gece olunca da yaşılanıyorum, aksilik işte. (Koridora açılan kapıya doğru yürür) Bana bir az müsaade, mutfaktan yiyecek bir şeyler getireyim.

Erkek çıktıktan sonra Kadın hızla çantasını açar, içine bakar, sonra kapatır çantayı, sıkı sıkı yanına yerleştirir. Çocuğun üstüne eğilir, bir takım sözler mırıldanır. Sonra birden fırlar yerinden, ayaklarının ucuna basarak sokak kapısına doğru yürür. Fakat tam bu sırada Erkek'in ayak seslerini duyar ve hızla yerine oturur.

ERKEK (Elinde bir tepsi ile döner. Tepside ekmek, peynir, sucuk gibi yiyecekler vardır. Büfeden bir konyak şişesi ile iki kadeh çıkarır) Yoksullar yemek yiyene bakmazlar bizde. Onun için yemeği olan gizli yemelidir. Hayvanlar da gizli yerler. Konyak içer misiniz ?

- KADIN** Hayır, teşekkür ederim.
- ERKEK** Unutup bir daha sorarsam kusura bakmayın. **(Kendine konyak koyar)** Çocuğa ne veriyorsunuz ?
- KADIN** Yarın süt bulurum ona.
- ERKEK** İçerde vardır belki. **(Oturur, yemeğe başlar)** Ev sahibinin suçu yoktu doğrusu. Zaten suç işliyecek yetenekte değildir. Düşünceler, tartışmalar, çatışmalar, ne diyeyim, savaşlar bile rakı mezesi gibi bir şeydir onun için, konuşmağa yarar sadece. O yüzden hoşgörülüdür, kızmaz hiç bir düşünceye. Sizin anlıyacağımız, hiç bir inancı olmayan kişilerden **(Tam kadehini kaldırırken bırakır)** Yanlış anlamayın beni, inançlı kişileri övüyorum sanmayın. Karnıma bir bıçak saplasalar, kafamdaki düşünlerden kaçır kalır, kaçır gider, belli olmaz. Palavra atmamalı. **(Kadın'a odayı gösterir)** Benim odam şu, ister burda yatarsınız, ister orda.
- KADIN** Yatmam, otururum burada, çocuğun yanında.
- ERKEK** Ama içeriki odaya gitseniz daha iyi olur bence. Bizimkiler sizi burada görmesinler. **(Gülümser)** Ben yatarım somyede.
- KADIN** **(Ürkek)** Çok mu kızarlar ?
- ERKEK** Şaşıırırlar... İnsana alışık değillerdir çünkü. Bir yabancı ya hırsızdır ya katildir onlar için. Bir gün evleneceğim kızı getirmiştım tanıştırmak için. Tanıştıılar, konuştular... Kız gittikten sonra ne deseler beğenirsiniz ? «Bu ev namuslu bir evdir, nikâh kıymadan nasıl getirirsin» demezler mi ? **(Kadın gitmiye davranır)** Yo... korkmayın canım, geçti o günler. **(Elini masaya vurur)** İstesem yakarım bu evi.
- KADIN** **(Çocuğuna sarılır)** Biz sebep olmayalım...
- ERKEK** Telâşlanmayın efendim, hiç bir istediğimi yapamadım bugüne kadar. Evi yakmaya gelinceye kadar neler kurmadım... Siz dediğimi yapın öteki odada yatarsınız.
- KADIN** **(Korkmuş)** Pekl.

- ERKEK** Oturmayın ama uyuyun. İnsan ya içki içer, ya uyur.
- KADIN** Peki.
- ERKEK** Anlaşıldı mı ?
- KADIN** Peki.
- ERKEK** Ama bu saatten sonra uyumanız için yemeniz lâzım. Gece yarısından sonra 'uyku ilâcı' yerine geçer yemek. (Yemeği gösterir) Buyurun !
- KADIN** Teşekkür ederim, yiyemiyeceğim.
- ERKEK** (Geceki tartışmadadır aklı) Sosyalistler gelirlerse bütün aydınları keserlermiş... Bunu söyleyen de kara cahilin biri... Size ne, deseydim keşke, size, vız gelir... (Alaylı) Kendisini aydın sayıyor. Bir de şunu yapsaydım o herife... Ne dedi biliyor musunuz ? Baş kaldıran ulusların tepesine tepesine indirmeli atom bombasını dedi. Güçlü olan haklı imiş. (Ayağa kalkar, sözünü ettiği adamı ensesinden tutmuş gibi yapar) Ensesinden şöyle tutsaydım, sıkısaydım, sıkısaydım... Söyle bakalım, güçlü olan mı haklı ? Ha ? (Oturur)
- KADIN** Size bir az kendimden söz etmek istiyordum ben... Gerekli de ondan... İlk görüyorsunuz beni, hem de çok garip bir durumda... Gerçi yormak istemem sizi başımdan geçenlerle...
- ERKEK** Öyle bir yemek yiyişi vardı ki, görseniz iğrenirdiniz. Ağzı dolu iken ekmeği ite kaka tıkıyor içeri. Hani farenin kuyruğu kedinin ağzından sarkar ya, bunun da ağzının bir yanından balık kuyruğu sarkıyordu.
- KADIN** Öyleleri vardır... Ben anlatmaya hevesli değilim...
- ERKEK** Vardır değil, herkes öyle yiyor. Bu yüzden lokantaya gidemiyorum. Eşekler, atlar bizden daha temiz yerler. İçer misiniz ?
- KADIN** Hayır, teşekkür ederim. Gerçi çok üşümüşüm dışarda, şimdi anlamaya başladım üşüdüğümü. Ezan okunuyordu ben çıktığımda... Demek ki...

- ERKEK** Ezan sayısını arttırdılar galiba. Ne dersiniz ? Eskisinden daha sık okunuyor gibi geliyor bana.
- KADIN** Olabilir, bilmiyorum. (Durur, ellerini oğuşturur, sonra kararlı) Sizi rahatsız etmiyeyim daha fazla. (Ayağa kalkar)
- ERKEK** Yatmaya mı ? Odanın elektriğini açayım. (Kalkar, odaya doğru yürür) Terlik de vereyim size. (Odasına girer)

Kadın çocuğu öper, bir şeyler mırıldanır, ağlar.

- ERKEK** (Yalın ayak, elinde terliklerle döner) Giyin şunları... (Terliği kadının önüne koyar) Ben yalın ayak dolaşmayı severim. İnsanın elleri ayakları açıkta olmalı. Suratları kapamalı asıl suratları. Ne suratlar var Tanrım ! Belki de biz Tanrının surat koleksiyonuyuz.
- KADIN** (Terlikleri alır, ayaklarına bakar) Kar suları kilimi ıslattı. Ah ne utanıyorum, ne utanıyorum !
- ERKEK** Utanacağınıza acıksanız daha iyi olurdu.
- KADIN** (Ayakkabılarını çıkarır, götürür Erkek'in ayak-kabılarının yanına koyar. Sonra terlikleri geçirir ayağına) Erkek erken giderim sabahleyin, görmezler bizi. (Çocuğu kucağına alır, yandaki odaya geçerken) Siz de germiyeceksiniz bir daha. Bunu önemle belirtmek isterim. Böyle bir tanışıklığın başınıza belâ kesileceğini aklınızdan çıkarın rica ederim. Ben durumumu kısaca açıklayıp susacaktım. Dinlemek istemediğinizi anlayınca sıkıntıdan terledim. Merak etmeyin, merak etmeyin !
- ERKEK** Duygulu olduğunuzun farkına varmamışım demek. Ama nasıl anlayabilirdim ? Çok yeniyiz daha.
- KADIN** Tanışıklığımızın ilerlemesini istiyorum sanmayın.
- ERKEK** Anlıyorum, anlıyorum. Ancak şunu bilin ki, demin sizi dinlemediğimin farkında değilim. Ka-

sit aramayın. Bu akşam hiç bir şeyi kasitle yapmadım. O eve gidişim, orada bu saate kadar oturuşum, sokaklarda dolaşmam filân hiç birinde bir kasdim yoktu. Zaten o evi sevmem ben. İkide bir beni bir sinema artistine benzetirler.

KADIN O eve aklınızı çok takmışınız belli, o kadar ki, beni köşe başında gördüğünüzü, evinize çağır-dığınızı bile hatırlamıyorsunuzdur belki.

ERKEK Yo, hatırlıyorum, ama başka şeyler de karışıyor buna.

KADIN (Merakla) Ne gibi ?

ERKEK Oturun... (Kadın kucığında çocukla oturur) Sı-sizle ne konuştuğumuzu ayrıntıları ile bilmiyo-rum, başka şeyler düşünüyordum çünkü.

KADIN (Ayağ'a kalkar) Çok ciddi bir sorun benim için. Nasıl unutabilirsiniz ? Yardım teklif etmediniz mi bana ?

ERKEK Yanlış anlamayın, onu unutmadım. Evet bili-yorum, yardım teklif ettim.

KADIN Burada, bu odada, daha demin konuşmadık mı ?

ERKEK Evet, konuştuk.

KADIN Araba vapuruna gideceğimi, vapurda sabahlıya-cağımı...

ERKEK Tamam... Ancak iki konuşma yürütüyordum ben o sırada. Biri sizinle sokakta, biri o evde ötekilerle.

KADIN Ama benimle olana eminsiniz değil mi ?

ERKEK Aklımdan şüphe mi ediyorsunuz ?

KADIN Sizden değil, sizden değil... Demin az kaldı zih-nimi karıştırıyordunuz. Allah rahatlık versin. (Odaya geçer)

Erkek, konyağını bir dikişte içer, yenisini doldurur, on-dan da bir yudum alır.

ERKEK Dinlemek istemiyor.

Bu sırada Kadın gelir yandaki odadan. Elinde Erkek'in pijamaları.

- KADIN** Pijamalarınızı almağı unutmuşunuz. **(Uzattır)**
- ERKEK** Koyun oraya. **(Somyeyi gösterir)** Ama hiç uykum yok Sabaha kadar oturacağım.
- KADIN** **(Kadın pijamaları somyenin üstüne bırakır. Orada unuttuğu çantasını telâşla alır. Erkek bunu farkeder. Kadın bir tereddüt anı geçirir, Erkek'e bakar, sonra onun yanına gelir.)** Benim de uykum yok ; kafam öyle çalışıyor ki, gümbürtüsünü duyuyorum nerdeyse. Kurtulamıyorum bir türlü.
- ERKEK** Gördünüz mü ? İkimizin de aklı başka yerde. Konuşmamız saçma oluyor bu durumda. Ama yadırgamamalı bunu, bütün konuşmalar böyledir aşağı yukarı. Ben bir gün bir deneme yapmıştım, karşımdakini dinlemiyordum hiç, başka şeyler düşünüyordum, aklıma ilk gelen bir sözü söyledim birdenbire, geçmiş gün, «tükürmeli» dedim galiba. Karşımdaki, «Tamam, işte ben de onu söylüyordum demez mi ?» Tıpatıp uygun düşmüş demek benim sözüm.
- KADIN** Oturabilir miyim ?
- ERKEK** Kalın ya, burası içerden daha sıcak, kendinize gelirsiniz. Şöyle sobanın yanına yaklaşın. Çocuğun üstünü örttünüz mü ? Battaniye vardı içerde.
- KADIN** Örttüm. **(Sobanın yanına gelir)** Titriyorum. Ama üşümekten değil, sinirden.
- ERKEK** Yürüdüm ben. O sokak senin, bu sokak benim, uzattım yolu. Boyuna düştüm. Düştükçe de bastım küfrü yüksek sesle.
- KADIN** **(İçini dökmek niyetindedir, açılmak için bir kapı arar.)** Ben çaresiz kaldığım için... Yoksa... Bu saatlerde dolaşmağı sevdiğimden değil.
- ERKEK** Bense doya doya küfretmek için uzattım yolu. Kimi evlerin pencerelerinden ışıklar sızıyordu. Işık gördüm mü durup bağıryordum, «Pezevenkler !». Hemen kapanıyordu evin elektriği. Hani eskiden sokak fenerlerini yakıp söndürmek için elinde bir sıırıkla dolaşan fenerciler

vardı, onlar gibiydim. «Pezevenkler» diye bağırdım mı, tamam. Yalnız bir evin penceresi açıldı, bir adam uzanıp dışarı baktı, merak etmiş budala. Baktığına bakacağına pişman ettim, «Merhaba pezevenk !» dedim bağıra bağıra. Haklı değil miyim ama ? Ben pezevenkleri çağırıyorum, o açıyor pencereyi. (Güler) Herif kapattı camı, çekti perdeyi. Serserinin biri demiştir karısına. Böyle zamanlarda hakaret kızdırmaz kimseyi, namusa dokunmaz. Isı eksi ona düştü mü, çekilir namuş, kapısını sım sıkı kapar, sokakları serserilere bırakır.

KADIN

Bir şey söylemek istiyorum.

ERKEK

(Dinlemez Kadın'ı) Soguktan değil evlere kapınamaları, köpeklikten. Bir kemik parçası kapmışlar, kaçacak delik arıyorlar. (İçer) Sinirden üşüyorum diyordunuz, sinirden üşümez insan. Alışmalı soğuğa. İlk kalışınız mı sokakta ?

KADIN

Ben iyi bir ailenin.

ERKEK

(Aldırmazlık içindedir) İyi aileden olmayan yoktur ki...

KADIN

(Bu karşılıktan müteessir olmuştur, başını eğer, döner) Sokakta kalmış bir kadın lâyıktır bu alâya.

ERKEK

(Kadın için çıkardığı kadehe konyak doldurur, uzatır) Isıtır, için ! (Kadın başı ile reddeder, düşüncelidir)

ERKEK

Sokakta kaldığınız için sizi kötü aileden sayacak değilim elbet. Sokaktakiler kötü aile, evlerdekiler iyi aile sayılırsa, bu dünyada iyi aileden geçilmez. (İçer) İyi aileden olmuştunuz olmamışsınız, bu gece hiç önemi yok bunun. Sizi köşe başında gördüm, kardan yüzünüz gözünüz kapanmıştı, kucağınızda bir çocuk... Yardıma ihtiyacınız var mı diye sordum. Otomobil bekliyorum dediniz. Koştum gittim bir araba bulmak için, bulamadım. Geldim gene yanınıza... Görüyorsunuz unutmamışım, değil mi ?

KADIN

Evet.

ERKEK Ne yapacağınızı sordum, bekliyeceğim dediniz. Gidecek yeriniz yoktu demek. Ama sabaha kadar da bekliyemezsiniz orada, eve davet ettim sizi. Geldiniz. İşte bu kadar. Ne var bunda ? Basit bir olay.

KADIN Keşke gelmeseydim.

ERKEK İyi ettiniz geldiğinize. Sokakta bırakamazdım sizi. Şimdi buradasınız, geceyi burada geçireceksiniz, yarın da gideceksiniz.

KADIN Yarın gideceğim.

ERKEK Gece yarısı kar altında rastladığım çocuklu bir kadına «İyi bir ailedenseniz sizi evime davet edebilirim.» diyemezdim ya... (Odada tek başına imişcesine kravatını çözmeye başlar)

KADIN Hepsi doğru söylediklerinizin. İyilik iyiliktir, kötü kadın olsam da. (Erkek'e bakar) Kötü bir kadın olabilirim, değil mi ?

Erkek «umurumda değil» anlamına bir baş hareketi yapar.

KADIN Hırsız olabilirim sözgelişi.

Erkek aynı hareketi yapar.

KADIN Delirmiş olabilirim.

ERKEK Olabilir.

KADIN Bütün bunlar aklınızdan geçer elbet, değil mi ?

ERKEK Geçse de geçmese de keyfinize bakın, siz. İnsan akli namussuzun biridir, herşeyi düşünür, en aykırı, en korkunç şeyleri bile.

KADIN Aldırmayın demek istiyorsunuz.

ERKEK Evet, onu diyorum. Başka birine rastladınız mı bu gece ?

KADIN Yanımdan geçenler oldu.

ERKEK Yardım teklif edenler demek istiyorum.

KADIN Hayır.

ERKEK Gördünüz mü ? Ben sizi seçmediğim gibi, siz de beni seçmediniz. Bir durum biraraya getirdi bizi. (İçer) Bir raslantı. O anda daha neler olmamıştır, bir kedi bağırmaıştır, bir adam

yanındaki kadını kucaklamıştır, biri bıçaklanmış, bir çocuk ağlamıştır... Bu sonsuz olan içinde sadece biri bizimkisi. Büyütmeye gelmez.

KADIN Haklısınız, sırasız bir kuruntu benimkisi.

ERKEK Sırasız elbet. Diyelim hapishaneye düşseydiniz, öteki mahpuslar acaba ne derler diye üzülür müydünüz ?

KADIN Sizin için bu kadar basit olan bu durum, beni nasıl rahatsız ediyor, bir bilseniz.

ERKEK Bundan ötürü rahatsız olabilirsiniz, ama dışarda kalsaydınız donardınız.

KADIN Evet, çocuğum da donardı. (Dalgın)

ERKEK Gördünüz mü ?

KADIN Bana öyle geliyor ki gene de bir haksızlık var bu işin içinde.

ERKEK Hangi işte.

KADIN Bağışlayın beni, kuruntum kötü şeyler düşünmeniz.

ERKEK Ne kadar korkuyorsunuz benden. Demek hakkınızda kötü şeyler düşünmem, bu gece sizi sokak ortasında bırakan durumdan daha önemli ? Bırakın canım ne düşünürsem düşüneyim... Ne düşünürlerse düşünsünler...

KADIN Sokakta beklerken böyle bir kuruntum yoktu. Evinize girince başladı. Size tuhaf gelebilir ama, gerçek bu. Yalnız değilim şimdi, ne düşündüğünüzü merak ederim elbet.

ERKEK Bu bakımdan rahatımdır ben, en kötüsünü düşündüklerini kabul ederim, olur biter.

KADIN Aynı durumda değiliz, rica ederim, sizi ben alıp getirmediğim evime, sokakta bulunan benim.

ERKEK Kötü bir şey düşündüğüm yok.

KADIN (Tatmin olmamış) Teşekkür ederim.

ERKEK Uzun boylu düşünecek durumda da değilim gerçekte. İçkiden başım ağrıyor. (İçer)

KADIN Bu sözlerle sizi daha fazla rahatsız etmiyeyim. Benim demek istediğim... (Susar)

- ERKEK** Yo, kapatalım bu konuyu demedim, söyleyin !
- KADIN** Tanımadığım bir erkekle, bilmediğim bir evde bulunmak, hak verirsiniz değil mi, durumumu acaipleştiriyor. İyi bir insansınız, iyilik ettiniz bana. Oysa ne beklediğimi sormadan geçip gidebilirdiniz, görmezlikten gelebilirdiniz beni. Başıma iş açmıyayım bu saatte, gidip yatayım diye düşünebilirdiniz. Öyle yapsaydınız suçlayabilir miydim sizi ? Kimse suçlayamazdı. Gören yoktu çünkü. Gören olmayınca kolay kaçar insanlar.
- ERKEK** Bu tanıma göre ben yürekli bir iyiliksever çıkıyorum. Görevden kaçmamışım. Tek tanıgım sizsiniz.
- KADIN** Bunları ben söylüyorum, size teşekkür borçluyum, insanlığınıza hayranım, iyiliğinizi unutmayacağım. Ama ilerde bu olayı düşündüğünüz zaman, tanımadığınız bu kadını haksız yere küçümsemeyin, aşağılamayın onu.
- ERKEK** Sizi tanımadığım için bir şey düşünemem.
- KADIN** Ben de sizi tanımadığım için hakkımda ne düşüneceğinizi bilemem.
- ERKEK** Durum aydınlanıyor öyleyse, siz beni tanıyıyorsunuz, ben sizi tanımıyorum. Bizi bir gören de yok. Birbirini tanımayan iki kişi arasında kalacak basit bir olay bu. Hattâ iki kişi arasında bile değil. Sayın ki otobüste size yerimi verdim, o kadar.
- KADIN** Daha da batırıyorsunuz beni. Aramızdaki durumu değiştirmek niyetinde değilim. Otobüste bana yerinizi verdiğiniz için peşinize takılacak değilim elbet. Beni en korkutan da buydu işte. Durumumuzda bir değişiklik olmayacak, olma malı.
- ERKEK** Ama şimdi sizi konuşturmağa kalksam değişecek durum; evime davet ettim diye sizi sorguya çekmek hakkını kendimde bulmuş olacağım. Dahası, bir insana değil, belli birine, diyelim filânın karısına yardım etmiş bir adam yerine

gireceğim. Belki de yarın, tutamayacağım kendimi, başkalarına da anlatacağım. Hep öyle yaparlar... Niçin? Yardıma mühtaç biri olmazsa insanlığımızı koyamayız ortaya da ondan. Gerçekte sizin istememeniz lâzım.

KADIN Neyi ?

ERKEK Sizi tanımamı. Diyelim bu gece kocanızla kavga ettiğinizi, yahut dayak yediğinizi kocanızdan, kaçtığınızı, ne bileyim, çocuğu kaçırdığınızı yahut oynattığınızı...

KADIN Merak etmiyorsanız korku da gelmiyor mu içinize ?

ERKEK Deli olduğunuzdan mı ?

KADIN Evet.

ERKEK (Gülmeğe başlar) Siz niçin korkmuyorsunuz benden ? Ya ben deli isem ?

KADIN İkimiz içinde bilinmiyen benim. Kimin neslim, nerde otururum, bilmiyorsunuz ?

ERKEK Ya siz beni merak ettiniz mi ?

KADIN Siz evi barkı olan bir insansınız, yetmez mi ?

ERKEK Siz de sokakta kalmış biri. Ne fark var arada ? İlle korkutmak istiyorsanız korkayım, ama delilik için bu söyledikleriniz yetmez.

KADIN Birini öldürmüş olabileceğim de gelmez mi aklınıza ?

ERKEK Kocanızı öldürdünüzse hoşuma bile gider. Bütün kocaları öldürmeli bana göre.

KADIN Suç ortağım oluyorsunuz, beni saklıyorsunuz.

ERKEK Uykumu kaçırmaz, çünkü uykum yok.

KADIN Peki sizi öldürebileceğimden korkmuyor musunuz ?

ERKEK Çok uzattınız ama. Onu yarın gazeteler yazar. Üstelik deli de olsanız, katil de olsanız, bırakamazdım sizi sokak ortasında. (İçer) Bir şey söylüyeyim mi ? Ne katile benziyorsunuz, ne deliye Ama gene de tuhaf bir kadınsınız. Ben

korkmayasınız diye çabaladıkça siz beni korkutmaya kalkıyorsunuz. Boşuna !

KADIN Benim hakkımda hiç bir şey düşünmediğinizi söylerken doğru konuşmadığınızı anlatmak için çabalıyorum. Bu gece burada kendimi öldürebileceğim de geçmez mi aklınızdan ?

ERKEK Yapsaydınız sokakta yapardınız o işi. (İçer) Bir ev bulsam da kendimi öldürsem diye saatlerce beklenir mi karın altında ? (Birden aklına çocuk gelir, odaya bakar, sonra kalkıp kadehine konyak doldurur) Ama diyeceksiniz ki..... çocuk var... çocuk için... Bakın bunu düşünmemiştim. (Dikkatle bakar Kadın'a)

KADIN (Pişmandır kendini öldürmekten söz açtığına, acele ile) Onu ben de... ben de hiç düşünmedim. Yanlış anlamayın ! Benim demek istediğim... Bir çok ihtimali geçirmişiniz aklınızdan. Ama saklıyorsunuz, sakladıkça da bütün o ihtimallerin yükünü benim üstüme yıkıyorsunuz. Anladınız mı konuşmak istememin nedenini ? Bana sadece sokakta kalmış bir kadın diye bakamazsınız, yetinemezsiniz bununla. Bir insanım ben, kedi değilim.

ERKEK İlle istiyorsanız anlatın ! (Konyağını bitirir, yenisini doldurur, bir iskemleye oturur) Dinliyorum. (İlgisizce dinlemeye hazırlanır)

KADIN Kabul edin ki, bu durum normal bir durum değil. Normal bir durumda imişim gibi gidip içerde yatamazdım. Kendimi bir yere koymak istiyorum gözünüzde. Buraya gelişim, burada bulunuşum zorluyor beni konuşmaya.

ERKEK Beni de dinlemeye. Vaktimiz çok.

KADIN (Göğüs geçirir) Bu akşam evden çıktığımda... Size sadece bu geceyi anlatacağım... Ama şunu söyleyeyim... Benim evim değildi... Ben... (Hafif hafif ağlamağa başlar) Olmuyor, olmayacak, anlatamıyacağım... Keske gelmeseydim buraya, sokakta kalsaydım, bir kapının içine sığınsaydım... Kimse bir şey sormayacaktı bana.

- ERKEK** Ben de sormuyorum, biliyorsunuz bunu pekâlâ. Sordum mu bir şey ?
- KADIN** (Sesini yükselterek) Sorsaydınız. Çünkü şimdi içinizden soruyorsunuz.
- ERKEK** Ne sorabilirdim ?
- KADIN** Herhangi bir soru. Karşınızdakini güç durumdan kurtaracak uydurma bir soru. Paranızı mı çaldırdınız diye sorabilirdiniz sözgelişi. Ben de bir şeyler söyledim. Belki saklardım gerçeği, bir şey uydururdum. Siz hiç bir şey sormayınca... Nasıl anlatayım... Sokakta kalmamın anlamı kalktı ortadan, bir kedi yavrusu durumuna düşüverdim. Tuttunuz ensesinden kediyi, sıcak odanıza getirdiniz. Sokak ortasında kalan bir kedinin ne hikâyesi olur? Tek başınıza gelmiş gibiydiniz eve. Kendi kendinize konuşur gibiydiniz. Ayakkabılarınızı çıkardınız, çoraplarınızı, kırıvatınızı çıkardınız.
- ERKEK** Ben samimi davranayım diye. (Ayaklarını iskemlenin altına sokar).
- KADIN** Şimdi anneniz girse içeri ne düşünür kim bilir (Birden ciddileşir) Samimi davranmak değildi o, beni yok saymaktı. Yok saymak zorundaydınız çünkü. Sokakta kalmış bir kadını evine davet edip ona hiç bir şey sormayacak kibar davranan bir insan en çok samimiyetten korkar Samimiyet değildi o, korunmaktı. Yaptığınız fedakârlığa kendimi lâyık görmiyeyim diye öyle davrandınız. Önemli olan ben değildim, sizsiniz. (Erkeğin taklidine özenerek) «Görevimi yaptım» diyorsunuz içinizden, biliyorum. Ama ben görevinizin amacı değilim, bahanesiyim. (Başını elleri içine alır) Ah kocam da öyleydi... Ne hissiz bir görevciydi o !
- ERKEK** Kocanız için bir şey diyemem, benim görevcilikle bir alış verişim yoktur, ama hissiz olmasına hissizim. O kabul.
- KADIN** Gizlenmek için de olsa, bununla övünmenize şaşıyorum.

- ERKEK** Kar altındaki halinize acıdım, yüreğim kanadı deseydim hisli olacaktım. Ne kolay !
- KADIN** O sırada aklınızın başka yerde olduğunu söylemişsiniz, demek makine gibi davrandınız bana. Na kolay !
- ERKEK** Darılmayın ama gülmem geliyor. Karı koca kavgasına dönmek üzere konuşmamız. Zaten kocanıza benzettiniz beni.
- KADIN** Sizin bana karşı davranışınız, onun halka karşı davranışına benziyor. Halk sözünü düşürmezdi ağzından, (taklit gibi) «halkın karnım doyurmalı.» derdi, kedi, köpek gibi görürdü halkı. Biliyormusunuz, namuslu erkekten bıktım ben. O ne ciddiyettir öyle ! Ciddiyetini takındı mı, kim bilir ne kötü niyeti vardır, kime ne kötülük etmiştir derim.
- ERKEK** (Bir az şaşkın, bir az sinirli) Size kötülük ettiğimi söyleyemezsiniz sanırım.
- KADIN** Kötülük etmediniz, hesapsız davrandınız sadece. Başınıza ilk geliyor değil mi ?
- ERKEK** Sizin başınızdan sık sık geçiyor sanki ? Bir arkadaşşımdan geliyordum...
- KADIN** İçmişsiniz, gecenizi bir kahramanlık hikâyesi ile bitirmek istediniz. O da oldu. Bense kıvranmağa başlamıştım sizinle konuştuktan sonra. Çünkü bir insandım yalnız başıma iken, buraya gelince bir konu oldum. Siliniverdim. Bir hiç yapıp çıkardınız beni. Vücudum bile küçüldü sanki, küçüldü, küçüldü, kilimin altına girecek kadar, pire kadar küçüldüm. (Biraz daha yüksek sesle ağlamağa başlar)
- ERKEK** Bırakın ağlamağı şimdi. Ağlıyarak anlatamazsınız. Sizi küçültmek gibi bir maksadım yoktu, olamazdı. Ne yaptım, ne dedim ?
- KADIN** (Kısıp kısıp ağlıyarak) İyi aileden olmayan yoktur dediniz bana. Genel ev kadınları, hizmetçiler filân da iyi aileden olduklarını söylerler ya... Düşkünlüğü olağanüstü, saygı değer

kılacak bir yalan yâni. Ben de bu yalanı söylüyordum size, durumumu önemsetmek için. Bakın beni ne durumlara düşürdünüz ?

ERKEK Soylu olmaya çok düşkünmüşünüz. Soyluluk bana vızgelir. Soysuzun üstüne yağan kar, soylunun üstüne de yağdı mı demek tragedya çıkıyor ortaya. Bu kar bu. Soyluyu, soysuzu ayırt etmez ki...

KADIN Kabalık etmeniz bile deminki davranışınızdan daha iyi.

ERKEK Bakın bunu beğendim. Ben sizi tanımadan, siz beni tanımaya başladınız. Kabayım ben, gösterişçi değilim.

KADIN Darılmayın ama, gösteriş için iyilik edenler sizden daha iyidir.

ERKEK (Sert) Ben iyilik etmedim.

KADIN Bizi kurtardınız.

ERKEK Kurtarıcılık en nefret ettiğim şeylerden biridir. Kurtarıcılığa hevesli o kadar bayağı insan vardır ki dünyada. Bunlar nasıl yürürler bilir misiniz ? Prostat ameliyatından yeni kalkmış gibi... Şöyle... (Yürüme taklidi) bacakları açık açık yürürler. Sonra nasıl konuşurlar, bilir misiniz (Taklit) Gergin bir surat, kaşlar yukarda, kulaklar geride... Boğuk bir sesle... şöyle... teker teker... «Ben dedim ki...» (kadın'a) kurtarıcılığı bir yana bırakın, benim iyilik etmek elimden gelmez.

KADIN Ortada bir iyilik yoksa, iyilik gören de yok demektir. İşte beni dinlemek istememenizin nedeni bu. Beni yok saymak.

ERKEK (Acele bir kadeh içer) Madem bu kadar ince düşünüyorsunuz, şunu da bilin öyleyse; sizi dinleyip inanmış görünseydim yapmacık olurdu. Bakın, bakın, ince düşünmeyi bile yakıştıramıyorsunuz bana. Evsiz barksız kalmış bir kadının düşünmek nesine ! Ben sadece iyilik gören biriyim sizin için, iyilik etmek fırsatını yarat-

miş biri. Bundan öteye hakkım yok. Şöyle olmuşum, böyle olmuşum, umurunuzda değil.

ERKEK (Yalın ayak dolaşmaya başlar) Peki öyleyse, iyi bir ailedensiniz, sonra efendim...

KADIN (Keser) Susun rica ederim.

ERKEK (Devamla) çok ince düşünüyorsunuz, hiç bir insanın başına gelmemiş bir haksızlığa, bir felâkete uğradınız. Daha diyeceğiniz var mı? (Gelir, Kadın'ın önünde durur) Tanıştığımıza memnun oldum.

KADIN Her şeye hakkınız var, alaya da.

ERKEK Gördünüz mü? Benim yerimde kim olsa inanmayacaksınız, ne dese inanmayacaksınız.

KADIN Dinlemediniz ki beni.

ERKEK Anlatmadınız ki...

KADIN Dinleyin öyleyse... (Titremeye başlar) Bir konyak verin bana! (Erkek konyak verir)

KADIN (Bir yudum içer) Başka bir kadını sevdi kocam.

ERKEK Ne iyi! Bir tane daha için öyleyse. (Kadın'ın kadehini doldurur) Şerefe!

KADIN Öyle çok içmek istiyorum ki... (İçer) Bizi başından uzaklaştırmak için buraya getirdi, teyzesinin evine bıraktı.

Erkek, Kadın'a yemek tabağını uzatır. Kadın, aklı anlatacağı hikâyede, tabaktan bir şeyler alır yer.

KADIN Bıraktı gitti. Gidiş o gidiş... Ne mektup, ne para... (Masaya oturur, hızla yemeye başlar.)

ERKEK Her erkeğin karısından kaçmaya hakkı vardır, ama nezaketen bir mektup yazması gerekirdi. Ruhumuz anlaşılmadı derdi sözgelisi yahut sana mutluluk veremeyeceğimi anladım, yahut hiç birimiz sorumlu değiliz hayatta, yahut daha güzeli şöyle diyebilirdi, bütün suç toplumun.

KADIN Bana bir cigara verir misiniz?

ERKEK (Cigara verir, yakar) Bir arap filmi görmüştüm. Adam karısını yatak odasında bir erkek-
le yakalıyor... En dramatik sahne... Siz ne

olacak şimdi diye merak ede durun, bu manzara karşısında kalan koca, sırtını kapıya yaslıyor, «İşte toplumun yaralarından biri» diyor. Söndü cigaram.

KADIN

ERKEK (Yakar yeniden) Durun, daha bitmedi... Bunun üzerine kadın, çarşafı sarılarak yataktan kalkıyor, kocasının yanına geliyor, «Suç benim değil, toplumun» diyor. Sosyal bir oyunda yâni.

KADIN (Duymaz onu) Titremem geçti biraz... Bir konyak daha verin bana. (Erkek konyak verir)

ERKEK Toplum yaralarının ilâcıdır içki. İçin, için !

KADIN Anlattıkça gülünç olduğumu anlıyorum. (Cıgarasından derin bir nefes alır, konyasını yudumlar)

ERKEK Yabancıyım ben, hiç bir şeyden çekinmeyin.

KADIN Vaz geçtim konuşmaktan, ilginç bir yanı yok hikâyemin.

ERKEK Daha iyi ya, o çıksın ortaya, kurtulursunuz... (Kadın susar) Sonra şunu da unutmayın, bu geceyi geçirmemiz lâzım. Demek istiyorum ki, ben de size bir takım hikâyeler anlatırım belki, sizde nasıl bir izlenim bıraktığını merak etmeden...

KADIN Teşekkür ederim.

ERKEK Teşekkür etmeyin, boş bir nezaket sözü değildi benimki. Siz olmasaydınız kendi kendimle konuşacaktım. Bir fırsat geçti elimize, kaçırmıyalım. (Kadın'ın yanına gelir, onun yüzüne ilgi ile bakar) Köşe başında yanınıza geldiğim zaman, bir şeyler mırıldanıyordunuz.

KADIN (Başını kaldırır) Siz de.

ERKEK Evet, Korkmadınız demek benden.

KADIN Hayır, vaktim yoktu.

ERKEK Gördünüz mü ? Bir eşitlik var aramızda... Kaldırın başınızı ! (Kadın başını kaldırır) Yüzüme bakın ! (Kadın, Erkek'in yüzüne bakar) Gülün biraz ! (Kadın gülümser) Kocanız sizi teyzesinin evine bırakmıştı.

KADIN (Kendi başına kalmış gibidir) Teyzesinin evi kalabalık. Zengin insanlar. Bize bir oda gösterdiler. (İçer) Kocamın artık gelmeyeceğini biliyordum. Onlar da biliyorlardı, ama bu konu hiç açılmıyordu aramızda. Açılmasını onlar istemiyorlardı. Tıpkı sizin beni dinlemekten korkmanız gibi, insanca bir bağ kurulacak aramızda diye ödleri kopuyordu. Kendi kendine çürür bu iş diye düşünüyorlardı. Onlara allahısmarladık diyeceğim günü bekliyorlardı sabırsızlıkla, sadece «güle güle» demekle yetinip ayrılacakları günü. (İçer) Ben de o günü bekliyordum. O gün gelmeden allahısmarladık dersem, karşımda ezilip büzülecekler, arkamdan hemen kapatmak istedikleri sokak kapısına tutunup sıkıntı içinde birbirlerine ve bana bakacaklardı.

ERKEK Bütün sıkıntı kapıyı kapatmıyca kadardır.

KADIN Koğulmaktan daha kötü bu. Değil mi? (Durur, kulak kabartır) Çocuk mu ağlıyor?

ERKEK Ben duymadım.

KADIN Durun bir dakika. (Ayaklarının ucuna basarak içcriki odaya gider)

Erkek de bu fırsattan yararlanarak bir koşu mutfığa gidip bir tabak yiyeceklerle döner.

KADIN (Girer) Uyuyor. (Konyağını içer bitirir) İlk günler yemeğe çağırıyorlardı. Sonra sonra unuttular bunu. (Taklit yapar) «Ay sen yemedin mi hâlâ? Mutfaktan al bir şeyler de odanda ye.» Böylece uzaklaştırdılar sofralarından.

ERKEK İyi olmuş. Yerin dibine batsın öyle sofralar.

KADIN Odama kapandım büsbütün. Param yok, gidecek yerim yok. Ne yapacağımı bilemem. Sabahlara kadar düşünürüm. Bir gece...

ERKEK Öldürmeye mi kalktınız kendinizi?

KADIN Hayır.

ERKEK O değil öyleyse. (Kadın'a) Sonra?

KADIN Bir yerde mi okumuştunuz?

- ERKEK** Okunanlar unutulunca yaşanmış olur. Sız anlatın, anlatın !
- KADIN** Bir az dişinizi sıkın rica ederim, bunu anlata-
yım, gideceğim içeri. Yalnız bırakacağım sizi.
Anlatmazsam kalamam bu evde, anlıyor mu-
sunuz ? Bir gece...
- ERKEK** Unutmayın nerde kaldığınızı, şimdi geliyorum.
(Koridora açılan kapıya gider, çıkar)
- KADIN** (Konyağını içer) Bir gece... Teyze odanın ka-
pısını açtı, «Hâlâ uyumadın mı ?» diye sordu.
«Uyumadım» dedim. «Elektrik yanıyor da on-
dan geldim» dedi, «Kapat elektriği, boşuna
yanmasın.» dedi. (Ayağa kalkar, uyurgezer gi-
bi gidip elektriği kapatır, karanlıkta anlatmağa
devam eder) Kapattım elektriği. O geceden
sonra hep karanlıkta oturdum.
- ERKEK** (Karanlıkta gider, elektriği açar, ayağına ayak-
kabi giymiştir) Karanlıkta mı oturuyorsunuz ?
- KADIN** Karanlıkta oturdum hep.
- ERKEK** (Kadın'a dikkatli bakar) Yatmaya mı gittim
sandınız ?
- KADIN** Evet. Boşuna yanmasın diye söndürdüm
elektriği.
- ERKEK** Ayaklarım üşümüştü de... Nerde kalmıştık ?
«Bir gece...» demiştiniz.
- KADIN** Bir gece de sancısı tuttu çocuğun, ağlamağa
başladı. Sallıyorum, sallıyorum susmuyor...
Birden kapı açıldı, teyze girdi içeri, yaktı elektri-
ği, «Sustur şu piçi !» diye bağırdı.
- ERKEK** (Ayağa fırlar) Ne diye bağırdı ne diye ?
- KADIN** (Ayağa kalkar) Sustur şu piçi, diye bağırdı.
- ERKEK** (Bağıрмаğa başlar) Yalan söylüyorsun.
- KADIN** Burası yazılı değil mi kitapta ?
- ERKEK** Hangi kitapta ?
- KADIN** Unuttuğun kitapta.
- ERKEK** Bütün kitaplar yerin dibine batsın. Ya çocuk
duysaydı ?

- KADIN** Çocuk küçük, anlamaz ki...
- ERKEK** Çabuk anlat. Ne oldu sonra ?
- KADIN** (Sert) «Susmuyor, sancısı var» dedim, ne olacak.
- ERKEK** Canavar.
- KADIN** Kim ?
- ERKEK** O karı işte.
- KADIN** Daha bitmedi ki...
- ERKEK** Mahsus uyduruyorsun bunları. (Konyağı bir yudumda içer)
- KADIN** (İçer) Uyduruyormuşum.
- ERKEK** Evet, uyduruyorsun, ilgiimi çekmek için. Sormadım, merak etmedim diye beni şaşırtmak, heyecanlandırmak istiyorsun. Ne oldu sonra, devam et !
- KADIN** Kapadı elektriği...
- ERKEK** Elektrik, elektrik, elektrik... Bir elektrik tutturmuş gidiyor. Belâsını versin elektriğin. Ne oldu diyorum sonra ?
- KADIN** «Bıktık sizden» diye bağırdı, «başının çaresine bak.» dedi
- ERKEK** (Gözleri yerinden oynamış) Kes artık bu sözleri.
- KADIN** Söz verdin dinliyeceğine. Bu kadarla bitmiyor
- ERKEK** Bitmiyormuş...
- KADIN** Ver bir konyak bana.
- (Erkek konyak verir)
- KADIN** (Konyağı yudumlar) Ne acı değil mi ?
- ERKEK** Konyak mı ?
- KADIN** Hayır, başımdan geçenler.
- ERKEK** (Sert) Ben konyak sandım
- KADIN** Neden heyecanlanıyorsun ?
- ERKEK** Heyecanlanmadım.
- KADIN** Kes artık bu sözleri dedin.
- ERKEK** Şaşırttı beni.

- KADIN Anlıyamıyorum.
- ERKEK Ben sanki anlıyor muyum ? Sana ne ?
- KADIN Devam ediyorum.
- ERKEK Devam et.
- KADIN «Sustur şu piçi» dedi.
- ERKEK (Yüksek sesle) Orasım söylemiştin, geç !
- KADIN «Başının çaresine bak» dedi.
- ERKEK İnadediyorsun söylediğin yerleri bir daha söylemekte.
- KADIN Sıkıldınsa bırakayım.
- ERKEK (Sinirli) Devam et !
- KADIN Ne oıdu sana ?
- ERKEK (Kadın'ın önünde durur. Sinirli bir sesle) İçime bir kurt düştü.
- KADIN Ne gibi ?
- ERKEK Bana bak !
- KADIN Dinliyorum.
- ERKEK Beni mi bekliyordun yoksa köşede ?
- KADIN (Korkarak ayağa kalkar) İlk görüyorum seni
- ERKEK Yalan söylüyorsun.
- KADIN Nerden çıkardın bunu ?
- ERKEK Seni tanıyor gibiyim.
- KADIN (Odaya doğru yürür) Ben gideyim.
- ERKEK (Kadın'ı kolundan tutar, çevirir) Saçmaladım... Dur ! (Alnını uğuşturur) Başka bir şeyle karıştırdım. Ne saçma ! (Kadın'a) Gitme, devam et !
- KADIN (Döner) Korkutuyorsun beni.
- ERKEK Sen de beni.
- KADIN Konuşmıyayım öyleyse.
- ERKEK Konuş rica ederim, anlat !
- KADIN (Erkek'in yüzüne bakar) Nerde kalmıştım ?
- ERKEK «Bıktım sizden» dedi kocanın teyzesi.
- KADIN (Gene kendi başına) Sonra bir gün bunlar ko-

nuşurlarken duydum, kocam mektup yazmış. «Daha savmadınız mı başınızdan» diyormuş bizim için.

ERKEK Sanki mektubu bağıra bağıra okudular da duydun. Hani odandan çıkmıyordun ?

KADIN Dinlemek istemiyorsun diye kısa geçiyorum.

ERKEK Kısa geçiyormuş... Nezaketin sırası mı ? Teker teker anlat. Nerden öğrendin kocanın böyle yazdığını ?

KADIN Oturdukları odaya girdim bir gün, bir mektup okuyorlardı, durdular beni görünce. Hiç orali olmadım, ama göz ucu ile görüyordum, teyze mektubu dikiş sepetinin içine attı. Tam o sırada kapı çalınmıştı, bir misafir geldi, bunların hepsi kalktılar yerlerinden. Ben de kaşla göz arasında aldım oradan mektubu.

ERKEK (Sakin görünmeye çalışarak) Deminki daha güzeldi.

KADIN Hangisi ?

ERKEK Odanda otururken duymam. Hatta bundan sonra şöyle anlat, «kapımın önüne geldiler, mektubu bağıra bağıra orada okudular» de.

KADIN (Uzun bir sessizlikten sonra) Peki, öyle anlatırım. (Susar)

ERKEK (Bir süre dolaştıktan sonra) İnsanın başıyla gelen değildir önemli olan, başına gelenlere karşı ne yaptığıdır. (Meçhul birinin taklidi ile) «Bana şöyle yaptılar, böyle yaptılar, şöyle haksızlık ettiler, böyle kötülük ettiler.»... Yaparlar elbet, haksızlık da ederler, kötülük de ederler. İnsanın işi gücü bu. (Bağırır) Sen ne yaptın bunlara karşı beadam ? Bir şey yapamadınsa, «acızım» de, «zavallıyım» de barı... De be ! Korkma ! Çoğalsın acizler, zavallılar, çoğalsın. (Kendine ve Kadın'a içki koyar) Niçin kapandın evde, bir şey yapamaz mıydın ?

KADIN : Dinlemiyorsun ki...

ERKEK Sen bana aldırma, anlatmana bak !

- KADIN** Çocuğu aldım bir gün, çıktım iş aramaya. (Konyağından yudumlar, Erkek de içer) Kim iş verir? Kolay mı?
- ERKEK** Kaçamak.
- KADIN** Ben mi kaçamak yapıyorum?
- ERKEK** Evet. Tahsilim var demiştin demin. Niçin iş bulamayasın? Kadınlar, erkekten geçinmiye alıştıkları için kaçıyorlar çalışmaktan. Nice okumuş yazmış kadın bilirim ki, evlendikten sonra bıraktılar işlerini. Bir doktor hanım bana şöyle demişti, «Hep çalışacak değilim ya, elbet bir gün evleneceğim.» Evlendi ve bıraktı hekimliği. Evlenmek en sağlam iş sizler için.
- KADIN** Ne sağlam iş olduğu belli benim hikâyemden
- ERKEK** Sokak ortasında kalınca söylüyorsun bunu.
- KADIN** Bağırma, annen baban uyanacak. Beni evde oturmaya zorlayan kocalarımdı.
- ERKEK** Kaç kocan oldu?
- KADIN** İki. Belki de üç.
- ERKEK** Sen iş arayacağına koca aramışın.
- KADIN** Ev kadınlığının ne bıktırıcı bir şey olduğunu bilsen böyle konuşmazsın. Yemek, çamaşır, ütü... Çıldırır insanı bunlar. Sonra akşam oldu mu, çalışmaktan döndüğü için suratı asık kocaya pervane olmak... Bari gerçekten çalışmış, yorulmuş olsa... Ne gezer
- ERKEK** İş aradın mı sanki?
- KADIN** Aradım.
- ERKEK** Nereye gittin?
- KADIN** Bir takım tanıdıklara... Her kapıyı çalamadım ya.
- ERKEK** Bulamadın demek.
- KADIN** Belediyeye yollamaya kalkan oldu, bir takım zenginlerin adreslerini verenler oldu. Biri de çocuğu sevdi, okşadı, «Ne şeker şey, adı ne?» dedi.
- ERKEK** Adı ne?

- KADIN** Sibel.
- ERKEK** Kız demek.
- KADIN** Kız.
- ERKEK** Sonra ?
- KADIN** Akşama eve döndüğümde kapıyı çaldım açmadılar. Çaldım çaldım çaldım. Sonra yumruklamaya başladım.
- ERKEK** Çocuğu nereye koydun kapıyı yumruklarken ? Yere mi ?
- KADIN** Tek elimle yumrukladım. Sanki bu kadar önemliymiş... Vurdum vurdum. Komşular görmüşler, pencereleri açtılar. Tiyatro... Bir takımı da aşağı inip yanıma geldiler, seslendiler yukarı. Teyze hanım neden sonra açtı kapıyı, gündüz uykusuna dalmış da duymamış... Evde de başka kimse yokmuş.
- ERKEK** Yalan !
- KADIN** Yalan elbet. Komşular çok acıdılar bana.
- ERKEK** Komşuların hepsi namussuzdur, bilmezsin sen. Acır gibi yaparlar ne olup bittiğini öğrenmek için... Gece konuşacaklar çünkü.
- KADIN** O günden sonra çocuğu evde bırakıp çıkmağa başladım ki akşama kapıda kalmıyayım diye.
- ERKEK** (Yüzü gergin) Öldüremezmiydin ?
- KADIN** Kimi ? Teyzeyi mi ?
- ERKEK** Ne teyzesi canım, çocuğu.
- KADIN** (Fırlar yerinden) Çocuğu mu ? Çocuğu mu öldürecektim ?
- ERKEK** (Başını kaşır, alaylı) Daha dramatik olurdu. (Taklit) Çocuğumu, ilerde acı çekmesin diye öldürdüm derdin. (Bir an) Ölümü, öldürmeyi olağan saymak git gide yaygın bir hal alıyor. Umutsuz kanserli hastaların öldürülmesi gerektiğini ileri sürenler var söz gelişi. Mantık da şu : «Yarın nasıl olsa ölecek.» Ne güzel bir oyun konusu olur Bugün kanserliler, yarın yatalaklar, öbürgün bunaklar, akılsızlar der-

ken... topalları, kamburları, körleri, çolakları
filân da kanun adına temizlemeye kalkan bir
devlet düşün ! (Taklit) Diktatör, «Getirin ba-
kayım bana şaşılının dosyasını !»

KADIN Demin heyecanlanmıştın, şimdi alay ediyorsun.
Hiç anlamıyorum seni.

ERKEK Bense kendimi öylesine anladım ki, bıktım ken-
dimden. Hani sabahları ilk cıgaramı içtiğim
zaman diz kapaklarımdan başlayan sarhoşluğun
ne kadar süreceğini bildiğim gibi, içimde olup
biteceklerin tümünü biliyorum. Tatsız bir şey
bu... Her gün aynı deneyi yapan budala bir
bilgin gibiyim. Ama senin için yeniyim, anla-
şılmıyorum kolay kolay. Hoş bir şey. Hadi
bitirelim şu hikâyemizi. Bu gece ne oldu ?

KADIN (Adama ürkek ürkek bakarak) Bu gece mi ?
Bu geceye kadar geldik miydi ?

ERKEK Atlamazsan gelemeyiz.

KADIN (İçer) Bu gece... Bu gece ne olacak... O karı
«kötü oldun sen» dedi bana. Namusumla oy-
namaya kalktı. Dövüş çıktı aramızda. Ötekiler
de karıştılar, hep birden dövmeye başladılar be-
ni. Bak şuraya.. (Eteğini kaldırıp bacağını
gösterir) Tekmelediler. (Durur) kaçtım ben
de... Oturabilir miydim o evde ? Haklı değil
miyim ?

ERKEK Haklısın.

KADIN Şimdi inandın mı bana ?

ERKEK İnandım.

KADIN Mahsus söylüyorsun.

ERKEK İnanmadım öyleyse.

KADIN Kimse inanmıyor bana.

ERKEK Başkasına anlattın mı ?

KADIN Neyi ?

ERKEK Bu gece olanları.

KADIN Bu gece senden başka kimseyi görmedim ki...

ERKEK İnanmayan kim öyleyse ?

- KADIN** Eskiden beri inanmıyorlar, hak vermiyorlar bana.
- ERKEK** Anlamadım. Bu gece olan biten bir olay değil miydi bu ? Eskiden beri, sık sık oluyor muydu ?
- KADIN** Gördün mü ? Sen de şüphelenmeye başladın. Ben yalnız kısa bir parçasını anlattım, seni sıkı mıyayım diye.
- ERKEK** (Merakla) Yâni bu sahne daha önce de geçti mi ?
- KADIN** Hiç bir sahne aynen geçmez elbet. Değişir de değişir.
- ERKEK** (Şaşkın) Onları dinlemediğim için bir şey diyemem.
- KADIN** Diyemezsin, biliyorum. Desen de ne olacak ? Bana bir yardımcı olamaz ki... Gerçekte kimse yardım etmiyor. Sadece acıyorlar, sonra unuttuyorlar. İşte sen de öylesin. Acıyorsun, biliyorum, sokakta gördüğün zaman da acıdın. Getirdin beni buraya... İyilik ettin.
- ERKEK** Baştan başlamayalım. İyilik ettiğimi bilmiyorum.
- KADIN** Sevmiyorsun o sözü... Ama ruh soyluluğundan değil.
- ERKEK** Senden korunmak için. Tamam.
- KADIN** Yarın olsun da gideyim diye bekliyorsun. Unutacaksın.
- ERKEK** (Sinirli) Unutacağım elbet. Elimden ne gelir başka ?
- KADIN** (Bir sessizlikten sonra) Sevmek gelmez mi ?
- ERKEK** Sevmek mi ?
- KADIN** Evet. Bir insan olduğum için. (Bir an) Çok mu güç ?
- ERKEK** (Şaşkın) Alışık değilim.
- KADIN** Ama insan iyilik ettiği kimseyi sevmezse zalim olur. Sen bu akşam beni sokak ortasında donmaktan kurtardın, kurtardığın insanı sevmediğin için de zalim oluyorsun. Kapıda kaldığım

akşam yardımına gelen komşular da sevmediler beni. Zalimler ! Hele iş ararken karşıma çıkan o herif, bana para vermeye kalkan o zalim ! (Bağırır) Başını çevirip geçene kızmıyorum da, yardım edene, iyilik edene kızıyorum. Sana kızıyorum sana !

ERKEK Haklısın, kızmakta. Kızılmayacak kimse yok dünyada. Sonra ben yalnız bu dünyadakilere değil, ölümlere de kızarım. Kimi sabah, ama kırk yılda bir, içimde bir neşe ile uyanacak olurum, der demez nefret doldurur içimi. Burada birleşiyoruz da, sevmek istemeni anlıyamadım gereğince.

KADIN Sevmek istiyorum elbet. Çok bir şey mi yanı ?

ERKEK Belki az bile, ama imkânsız.

KADIN Sen istemiyor musun ?

ERKEK İstemiyorum. Kimseyi sevdiğim de yok.

KADIN Neden getirdin beni buraya ?

ERKEK Getirmeseydim demek.

KADIN Getirmeseydin ya... İnsan sonunu düşünür yaptığı işin, Ver bir konyak.

ERKEK (Konyağı koyarken) Elinden gelen en büyük iyilik boş vermektir insanlara. Ama sen başka...

KADIN Ben niçin başka oluyorum ?

ERKEK Sen kadın olduğun için, yapsam yapsam, öpmeye kalkardım seni, yatmaya... Sevgi olarak.

KADIN Kendi kendine böyle konuşamazsın.

ERKEK Kendi kendime konuşmuyorum.

KADIN Öyle dememiş miydik ? Karşılıklı fakat tek başımıza konuşacaktık.

ERKEK Ben kendi kendime istediğimi konuşurum.

KADIN Sokak ortasında donmaktan kurtardığın bir kadına cinsel ilişki fırsatı diye bakmaktan iğrenmez misin ?

ERKEK Ona bakarsan, ben iğrenmeden bir şey yaptığımı bilmiyorum hiç.

KADIN Alçalmadan desen daha iyi olur.

- ERKEK** Suçu neden yalnız bana yüklüyorsun. Bunu bir kadın da isterse ?
- KADIN** Benim sözümü böyle mi anladın ?
- ERKEK** Böyle anlamadım ama bir şey değişmez.
- KADIN** Ne demek istiyorsun ?
- ERKEK** Kocasını otobüs kazasında yeni ölmüş, ağlıyan bir kadın tanıdım. Böyle, seni tanıdığım gibi. Yalnız kar yağmıyordu, kış değildi çünkü. Evi-ne götürdüm. Ölenlerin yakınları içinde bir o yalnız başına idi ve bitikti. Teselli için, yattık evinde, göz yaşları arasında. Bir kadını teselli etmenin en iyi yolu cinsel ilişkidir.
- KADIN** Kolayına kaçırıyorsun.
- ERKEK** Başka nasıl olur ?
- KADIN** Öyle davransaydın bana, şimdikinden daha iyi ederdin belki. Sevişmede ne olsa bir eşitlik vardır.
- ERKEK** (Konyağını uzatırken Kadın'a uzun uzun bakar) Öyle mi ?
- KADIN** Öyle ya... Ödeşmiş olurduk. Kibrin kırılırdı.
- ERKEK** Kibirli miyim ?
- KADIN** Yalnızsın.
- ERKEK** Gel, sevişelim hadi.
- KADIN** Beni eve getirirken bunu düşündüğünü söyler-sen razı olurum.
- ERKEK** Düşünmedim.
- KADIN** Ne düşündün öyleyse ?
- ERKEK** Yanından geçerken durmuş bulundum... Ko-nuştuktan sonra da allahaısmarladık deyip ay-rılamadım. Ne olduysa kendiliğinden oldu. Yoksa kimse iyilik etmeyi sevmez, ya böyle be-nim gibi zorlanır iyiliğe, ya da gösteriş için ya-par. Buraya geldikten sonra durumunla ilgilen-seydim, yaptığım işin tadını çıkarmak hevesine düşmüş olacaktım. İyisi mi, boş verdim üst yanına. Bir güzel ayakkabılarımı da çıkardım, çoraplarımı da, kravatımı da. Rahatına bak sen ! (Konyağından içer) Bana borcun yok.

KADIN Keşke anlatmasaydım.

ERKEK Bunun böyle olacağını biliyordum; hikâyeni anlattın gene rahat edemedin. İnsanlar içlerini döktükçe uzaklaşıyorlar birbirlerinden. Deminki yabancılığımız daha güzeldi. (Kollarını açarak dolaşır) Şimdi yapacak bir şey kalmadı. (Kadın'a döner) Bari gel sevişelim.

KADIN (Üzüntülü) Ben de istemeden girdim bu duruma. (İçer) Sevilmiye ihtiyacın yok senin.

ERKEK Sevmek zorunda da tutamaz kimse beni. Sevilmek deyince kusurlarımızı, ayıplarımızı sevdirmek istiyoruz.

KADIN Ya sevişmek? Sevişelim diyordun bana.

ERKEK Bununla bir ilgisi yok onun.

KADIN Kim bilir ne korkunç olur seninle!

ERKEK (Bağırır) Ayıran ben değilim, sensin. İyilik ettiğim için seni sevmemi istedin. Yatmak mıydı maksudın?

KADIN Hayır.

ERKEK Gördün mü?

KADIN Beni sevmek de gelmez mi elinden diye sormuştum. Aşık olmanı istemiş değilim.

ERKEK İstesen de razı olmam. Sen her işin tadını kaçırıyorsun. Yapmacık bir dünya kurmuşun da ondan.

KADIN (İçkisini kendi alır) Anlattığım hikâyeye uydurma idi. Fark ettin değil mi?

ERKEK Doğru da olsa, uydurma da olsa boş, saçma. Susmamak için konuşuyoruz.

KADIN (İçer) Battıkça batıyorum. Nasıl çıkacağımı da bilemiyorum... (Kendi kendine konuşur gibi) Haklıymışım... Delilik değil benimkisi... Haklıymışım... (Erkek'e) Seni görmeseydim belki zayıflıyacaktım sabaha karşı...

ERKEK Benden güc kazanana ilk rastlıyorum. Bir yenilik benim için. Kendimi başka gözle görmeye başlayacağım nerdeyse.

- KADIN** Tek başına değil misin ?
- ERKEK** Hayır, konuşacak birini buldum. Ama ne konuşma ! (Gülmeye başlar) Sevgi de sevgi, sevgi de sevgi. Ben sana bir şey söyleyeyim mi, başından geçenler umurunda değil senin.
- KADIN** Benim başımdan bir şey geçmedi. (İçer) Ben sokak kadınıyım.
- ERKEK** Sokak kadını olmadığın için hoşuna gitti sokakta kalmak. Söylesene, doğru değil mi ? Açık konuş ! Donmağa bile razısın kendine acındırmak için.
- KADIN** Çok yabani imişsin. (Adama merakla bakar)
- ERKEK** Hem de nasıl, anlatsam kaçarsın buradan.
- KADIN** Kaçacak yerim yok ki... Dapdaracık oldu dünya... Tek ayak üstünde bile duramam artık... Sana rastlayınca korkmuştum... Evine gelince ise şaşırdım, Yeniden başlıyor, yeniden kanaçığım, katlanmaya razı olacağım diye düşündüm. Ama sana teşekkür ederim, yumuşama fırsat vermediğin için. Anlat şimdi, başla başından. Daha kötüsünü, daha kötüsünü anlat ki hiç umut kalmasın.
- ERKEK** Sabahı öyle yapalım. Bir fırsat geçti elimize bu gece. Bir daha birbirimizi görmeyeceğiz nasıl olsa... Bir sen anlatırsın, bir ben. Sıra düzen gözetmiyelim. Gelişi güzel... Var mısın ? (Kadın başı ile razı olduğunu işaret eder) Tamam. Ama yargılamak yok. Bunu söylerken senden korktuğumu sanma. Vız gelirsın sen bana. İstersen yargıla, istersen içime kurt gibi gir, kemir beni. (Gözlerini kapar, ayakta sallanır, sonra gözlerini açar) Kuzum kiminle konuşuyorum ben ? Sarhoş oldum galiba. (Kadın'ın saçlarını okşar) Ne iyi ettin geldiğine... Yalnız başıma içip boğulacaktım, gelmeseydin...
- KADIN** Ben gelmedim.
- ERKEK** (Sallanır) Nasıl ? Köşe başında beni beklemiyor muydun ?

- KADIN Beklemiyordum.
- ERKEK Kimi bekliyordun öyleyse ?
- KADIN Kimseyi.
- ERKEK Demek ikimizin yolu o köşeye düştü. Öyle mi ?
- KADIN Evet.
- ERKEK Raslantı demek istiyorsun, Raslantı yok bu dünyada, yok.
- KADIN Öyleyse ne bu ?
- ERKEK Aradık birbirimizi.
- KADIN Ben kimseyi aramıyordum. Arayacak kimsem yoktu.
- ERKEK Mevlâna'nın hikâyesini bilir misin ? Evinin penceresinden kırlara bakıyormuş... Orada, uzakta, bir leylekle bir çulluğun yan yana yürüdüklerini görmüş. Bu iki ayrı cins hayvanı birleştiren nedir diye düşünmüş, merak etmiş bu arkadaşlığı... Kalkmış gitmiş yanlarına kadar... Bakmış ki, ikisi de topal.
- KADIN Şimdi bir az rahatladı içim.
- ERKEK Hadi bakalım, kim başlayacak ?
- KADIN Sıra sende.
- ERKEK Sevişmiyecek miydik ?
- KADIN Hayır, anlatacaktık.
- ERKEK Önce sevişip sonra mı anlatalım, yoksa önce anlatıp sonra mı sevişelim ? (Durur) Yazı mı tura mı atalım, ha ? (Cebinden para çıkarır) Yazı gelirse sevişecegiz, tura gelirse... (Kadın'a) Unutma. (Parayı havaya atıp avucunun üstünde tutar) Tura. Ne yapacaktık tura çıkarsa ?
- KADIN Anlatacaktın. Sıra sendeydi.
- ERKEK Peki, sonra sevişiriz. Ama unutturma !
- KADIN Unutturmam.
- ERKEK Başlıyorum. Sıkı dur. (İçer) Sana yalan söyledim. Biliyor musun ?
- KADIN (İçer) Biliyorum.
- ERKEK Hangisiydi o yalan ?

- KADIN** Annen baban yok evde.
- ERKEK** Bravo ! Anladın demek ?
- KADIN** Anladım.
- ERKEK** Ama ben yalancı değilim.
- KADIN** Değilsin !
- ERKEK** Korkmadın.
- KADIN** Korkmak için ümidim yok.
- ERKEK** Bilerek geldin.
- KADIN** Bilerek geldim.
- ERKEK** (Sarhoş) Bilerek geldin ama... İçeri girdikten sonra bana inanmış göründün.
- KADIN** Öğrenmek için.
- ERKEK** (Bağırır) Çocuğun ne suçu var, onu anlıyamıyorum. Çocuksuz çıksaydın sokağa.
- KADIN** (İçer) Müşteri bulmak için, değil mi ? (İçer) Gerçekten bayağı imişsin. Ama hoşuma gidiyor böyle konuşman. İçim rahatlıyor. Beni erkek bulmaya çıkmış sanıyorsun ha ? Ne iyi, ne iyi. Deminki kuruntularım kalmadı artık. Adilikler çoğaldıkça umutsuzluğun da anlamı kalmıyor.
- ERKEK** 1
Adi bir dünyada rahat yaşanır. Ben sana yalan söyledim sokakta, evet söyledim, ama sen de bana masal uydurdun burada. Masallar içinde yaşamaktan hoşlanıyorsun çünkü. Kendine boyuna mutsuzluk hikâyeleri uyduruyorsun, bunları gerçek sanmak için de bu geceki gibi sokaklara düşüyorsun. Yoksa senin muhakkak rahat bir evin vardır. Söyle, uydurma değil miydi deminki hikâyeye ?
- KADIN** Uydurma olmuş olmamış sana ne ?
- ERKEK** Doğru, yargılama yok dedikti. Kurala uyacağız.
- KADIN** (Sarhoş olmaya başlamıştır. Ayağa kalkar, yürürken sallanmaktadır) İçkiden midir bilmem, yabancı bir memlekete gelmişim gibi.
- ERKEK** Kucağıma mı geleceksin ?

KADIN Hayır, aptesthaneye gitmek istiyorum.

ERKEK Şu kapıdan gideceksin.

Kadın sokak kapısını açar, Erkek arkası dönük olduğu için görmez bunu. Kadın, dışarı çıkınca anlar yanlış kapı açtığını, bir süre dışardan bakar adama. Adam, içeri soğuk hava girmesinden sokak kapısının açıldığını anlar, döner bakar kadına, yerinden kalkmaz. Kadın dışarda bir süre sallandıktan sonra girer içeri. Bu sırada birinci kattan köpek havlaması gelir. Kadın kapıyı kapar.

ERKEK Orası değildi.

KADIN (Yerine gelir) Başım dönmüştü, soğuk hava iyi geldi.

ERKEK (Yiyecek uzatır) Boş mideye içilmez, ye bir az daha.

KADIN (Bir lokma ekmek atar ağzına) Alışık değilim.

ERKEK Kapıyı yavaşça çekip gitseydin hiç haberim olmayacaktı. (Kadın, Erkek'e bakar) Sıra ben-de miydi, onda mıydı diye sallantıda kalacaktım.

KADIN Sendeydi.

ERKEK Sevişmek için bundan sonra ayrıca para atarız, ama unutturma.

KADIN Unutturmam.

ERKEK Dinle ! (Dolaşmaya başlar, hikâyeyi anlattığı sürece Kadın'a pek az bakar) İlk okuldayken bir sıra arkadaşım vardı, zayıf, sessiz bir çocuk. Çok çalışkandı, az oynardı. Tek başına dolaşırdu okulun bahçesinde. Gözümün önünden gitmez yüzü... Bir gün bak ne yaptım ona... «Anneni mi daha çok seversin, babanı mı?» diye sordum. Babamı dedi. Oysa babam değil, babası değildi. Ama çocuk bilmiyordu bunu «Senin baban değil o» dedim sırta sırta. Önce şaka ediyorum sandı, gülümsedi. Yemin ettim, şaşırdı ama inanmadı gene. Dırettim ben de, nesine iddlaya glırrersin dedim, bilmessem söyler miyim aptal, dedim. Git ay-

naya bak, babana benziyor musun? Senden başka herkes biliyor bunu dedim.

KADIN (Ayağa kalkar) Niçin yaptın bunu?

ERKEK Eğlenmek içindi galiba. Daha doğrusu, niçin olduğunu iyi bilmiyorum. Belki bir bilgi üstünlüğü.

KADIN Sonra ne oldu?

ERKEK Çocuk sersemlemiş bir halde gitti, üç gün uğramadı okula.

KADIN Yalan bu hikâye. Evde annem, babam var diye nasıl yalan söyledinse bunu da öyle uyduruyorsun.

ERKEK (Ciddi) Uydurmuyorum.

KADIN Yemin et uydurmadığına.

ERKEK Yemin ederim.

KADIN (Üstüne yürür adamın) Bana niçin anlatıyorsun?

ERKEK Kendi kendime anlatıyorum.

KADIN Dördüncü gün geldi mi? Çabuk söyle sen e?

ERKEK (Bağırır) Acele etme, anlatıyorum... Üçüncü gün annesi bizim eve gelmiş ben yokken, şikâyet etmiş beni. Annem çok kızdı bana, akşam yemeği için sofraya oturduğumuz zaman, «Burun yanında böyle şeyler konuşmamalı dedi babama.» Konyak ister misin?

KADIN İsterim.

ERKEK (Yeni bir şişe konyak açar) Geceleyin konyak içmiye de bayılırım. Hele rakının üstüne öyle gebertir ki adamı.

KADIN (Kadın ağır ağır onun yanına gelir, sert) Sonra ne oldu?

ERKEK Sonra... Sonra çocuk geldi okula. (Kadın'a konyak verir, kendi de alır) Sönmüş bitmiş gibiydi üç gün içinde. Gözleri kıpkırmızı, belli çok ağlamış. Utana utana oturdu yanıma. Yüzüne bakamıyordu. «Nasıl doğru değil miymiş?» diye sordum. «Evet» dedi sıkılarak,

«saklamışlar benden, büyümemi bekliyorlarmış söylemek için.» Ve sustu. Dokunsam ağlıyacaktı. Boynuma sarılacaktı belki de, öpecekti beni.

KADIN Nerden biliyorsun öpeceğini? İçini rahat ettirmek için böyle söylüyorsun. Bana kızmadı, beni sevdi demek istiyorsun. (Bağırır) Ezerek kazanmak istedin onun sevgisini.

ERKEK Bağırma, çocuk uyanacak.

KADIN Uyansın da duysun bu hikâyeyi.

ERKEK (Elindeki konyak kadehini yere atar, kadeh kırılır) Ne pis konyak bu be. (Kadın'a) Seninki de öyle mi?

KADIN Hayır.

ERKEK Daha içmedin ki. Tadına bak da öyle söyle!

KADIN (İçer) Benimki iyi! (Gözü adamdadır)

ERKEK (Büfeden başka bir kadeh alır, aynı şişeden koyar, içer) Bu sefer dedim ki... (İçer)

KADIN (İçer) Ne dedin?

ERKEK Söylüyoruz, dinle! «Senin bilmediğin bir şey daha var» dedim.

KADIN (Şaşkın) Bir şey daha mı?

ERKEK Evet, bir şey daha vardı bilmediği.

KADIN Onu da söyledin mi?

ERKEK Söyledim.

KADIN Hep eğlenmek için Ha?

ERKEK Öyle olacak.

KADIN Ne dedin?

ERKEK «Annen de senin annen değil» dedim.

KADIN Canavar... Yalan söylüyordun, değil mi?

ERKEK Yok canım, ne yalanı... Evlât edinmişlerdi çocuğu. Ondan başka herkes biliyordu.

KADIN Niçin yaptın bunu? Ne istiyordun çocuktan?

ERKEK Yargılamak yoktu, unutma. (İçer) Bu sefer hiç ağlamadı. Baka kaldı yüzüme. Babası için söylediğim doğru çıkmıştı, inanıyordu artık ba-

na. Gözleri cam gibi oldu, kaçtı gitti okuldan. (Kadın ağlamağa başlar) Ağlamanın faydası yok, dinle ! Bir hafta gitmemiş evine... O küçücük, saz gibi çocuk, deniz kıyısındaki kayaların arasında, ağaç altlarında, çöplüklerde yatmış. Polisle buldurdular. Eve geldiğinde ateşi varmış, yatmış günlerce ateş içinde... (Durur) Aldılar okuldan, bir daha da görmedim. (Kon-yak içir) Hadi şimdi sıra sende.

KADIN (Gözlerini siler) Benim anlatacak hikâyem yok

ERKEK Yokmuş... Ben sorayım öyleyse Neden nafaka dâvası açmıyorsun kocana ?

KADIN (Bağırır) Çocuk ondan değildi. Rahat etti mi şimdi için ? (İçir) Ver bir konyak.

ERKEK (Konyağı doldururken) Konuşma renkleniyor gittikçe... Aldattın demek kocanı.

KADIN Hayır.

ERKEK Sen istediğin kadar hayır de dur. Yalnız anlı-yamadığım bir şey var, nasıl kaçtı kocan, kendi çocuğu olmadığını sen mi söyledin ?

KADIN Hayır.

ERKEK Deminkiler hiç kalır bunun yanında, hikâye dediğin böyle olur. İmzasız bir mektup mu almış kocan ?

KADIN Hayır.

ERKEK Hayır, hayır, hayır. Bilmece oynamıyoruz, anlatacaksın anlat. Berbat etme şu güzelim geceyi.

KADIN Çocuk galiba ile kocamdan.

ERKEK (Kahkahalarla gülmeye başlar) İlk kocandan mı ? Hem de galiba... Demek çocuk daha kundakta iken ikinci kocana vardın. Ortada aldatma filân yok bu durumda.

KADIN Yok ya.

ERKEK Öyleyse ilk kocana nafaka dâvası açsaydın.

KADIN O da kabul etmiyor çocuğu.

ERKEK Nasıl olur ?

KADIN Ben de anlıyamadım. İlk kocamla evli iken, ikinci kocam olacak adamla seviştim, gebe kaldım. İlk kocamın çocuğu olmuyordu. Gebe kalınca ayrıldım elbet. Öteki ile evlendim. Bu sefer ikinci kocam nedense doktora gidiyor, muayene oluyor, doktor diyor ki, «senin çocuğun olmaz» diyor. Bu haber üzerine hemen kavgaya başlamadı benimle, başka doktorlara da gitti. Hepsi aynı sözü söyleyince geldi eve. «Bana başkasının çocuğunu yutturuyorsun !» diye bağırdı. Çocuk ilk kocamdan olsaymış kabul edermiş, ama araya üçüncü bir erkeğin karışmış olması deli ediyormuş onu. Ne tuhaf... Kovdu evden beni. Hem de gece yarısı, kar kıyamette.

ERKEK Çok güzel bir hikâye ! Demek kocanın teyzesinin evinden kaçmadın sen bu gece. Kocan kovdu seni, ha ?

KADIN (Sakin) Evet.

ERKEK (İçer) Çocuğun babası yok ortada.

KADIN Yok.

ERKEK (Bir süre dolaşır, sonra Kadın'ın önünde durur) Sakın benden olmasın bu çocuk ?

KADIN Gene inanmadın, değil mi ?

ERKEK İnandım ama babasını arıyorum. Her çocuğa bir baba lâzım.

KADIN (Kendi kendine konuşur gibi) İkisi de sevmiyormuş beni. Çocuk için bir kadın yüzüstü bırakılır mı ? (İçer) Birinden biri benimsiyebilirdi çocuğu. (Erkek'e) Peki, ikinci kocam doktora gitmeseydi anlayacak mıydı sanki ? Anlamıyacaktı. Ben de bilmediğime göre geçinip gidecektik. İnsan kızıyor biliyor musun ? Ben mecbur muyum çocuğumun babasını bulmaya ?

ERKEK Değilsin elbet.

KADIN Değilim ya... Düşünüyorum düşünüyorum, bulamıyorum. Her şey karma karışık, hiç birinin içinden çıkamıyorum. Ne yapacağım ben ?

- ERKEK Sen de gitsene doktora.
- KADIN Neden gideyim ?
- ERKEK Belki senin de çocuğun olmaz.
- KADIN (Birden diker bardağını) Ne dedin, ne dedin ?
- ERKEK Diyorum ki, belki senin de çocuğun...
- KADIN (Yavaştan başlayarak git gide yüksek sesle gü-lcr) Benim de olmaz ha ! (Sonunda gülmesi ağlamaya döner) Ne iyi bir gece ! Sana rastla-masaydım bir fırsat kaçırmış olacaktım. Çok-tandır böylesine eğlendiğim yoktu. Ver bir konyak daha ! (Erkek konyak koyar Kadın'ın kadehine) Hadi şimdi sıra sende.
- ERKEK Kime yutturuyorsun ?
- KADIN Ne yutturması ?
- ERKEK Bitmedi bu hikâye.
- KADIN Bitti.
- ERKEK Bitmedi diyorum.
- KADIN (Bağırır) Bitti diyorum sana.
- ERKEK (Bağırır) Bitmedi bitmedi. Anlat sonunu.
- KADIN (Korkak) Anlatmam.
- ERKEK (Üstüne yürür) Anlat diyorum sana.
- KADIN Anlatmıyacağım.
- ERKEK Anlatacaksın, bütün adilikler çıkacak ortaya. Meryem ana rolü oynamakla bitmez bu iş. Ne dedi sana kocan ? «Çocuğu bir yere bırakırsan gel, seni kabul ederim» demedi mi ?
- KADIN (Ağlıyarak) Dedi.
- ERKEK Sen de çocuğu bir yere bırakıp dönmiyecek miydin o pis herifin yatağına.
- KADIN Hayır, öldürecektim kendimi. (Ağlar)
- ERKEK (Bir süne dolaşır) Kendini öldürecekmiş... Hiç anlamıyorum. Bu dünya pis pis yaşamak için-dir oysa. İnsanın kendisini öldürmesinde, dün-yanın temiz olabileceği inancı saklı. Nerden çı-karırlar bu inancı Niçin çıkarırlar ? (Durur) Belki de kendilerini öldürmek için. (İçer, dola-

şır) Öldürsünler bakalım. (Kadın'ın önünde durur) Neden öldürmedin kendini ?

KADIN (Masaya oturur, yemeye başlar) İyi bir ev bulamadım. Uykum kaçtıkça acıkıyorum... Babam derdi ki, insan kendi eliyle ölmeli derdi.

ERKEK Ağlamak da acıktırır. Bak aklıma ne geldi ? İnsan ölüme giderken de acıkır mı acaba ?

KADIN (Elindeki lokmayı tabağa bırakır, hayretle) Bilmem.

ERKEK (Kadın'a bakarak) Ben de bilmiyorum.

KADIN Niçin bana soruyorsun ?

ERKEK Kime sorayım ? Gece yarısı komşuları mı uyandırırım ? (Gülmeye başlar) Yukarda bir herif oturur, şişko kaçakçının biri. Onu uyandırıp sormalı : Ölüme giderken acıkır mısın ahbap ? Kim bilir ne yapar deyyus ? Öldürmeye geldiler sanır uyku sersemliği ile, bağırmağa başlar «İmdat, imdat !»

KADIN Bağırma, uyanacaklar.

ERKEK Uyansınlar namussuzlar. Biz uyuyor muyuz ? Uyumuyoruz da ne yapıyoruz ? Sevişiyor muyuz ? Yo ! Ama neden sevişmiyoruz ? Söylesen e, neden ?

KADIN (Gözleri bıraktığı lokmada, dalgın) Yazı mı tura mı attık, tura çıktı, ondan.

ERKEK Doğru, tura çıktı. Yazı çıksaydı sevişecektik, değil mi ?

KADIN (Dalgın) Evet.

ERKEK Bana kalırsa, karı kocalar da böyle yapmalı. Her gece yazı mı, tura mı atmalı. Yazı çıkarsa sevişmeli, tura çıkarsa konuşmalı. Yukardaki kalpazan, erkeklikten kesildiği için, iki yanı turalı bir para basardı elbet. Her gece tura... Konuş babam konuş. Ne konuşur o herif ? Gerçekten de ne konuşuyor bu insanlar, hiç dikkat ettin mi ?

KADIN Hiç dikkat etmedim.

ERKEK Nasıl etmezsin ? Kadınlar bir araya geldiler mi

yalnız evlenmekten konuşurlar. Kim kimi istemiş? Kim kime varmış? Herifin kazancı ne kadar? Evi var mı? Kat alacak mı? Bugün ölse ne bırakır karısına? Erkekliği nasıl? Haf-tada kaç defa?

KADIN İkinci kocam da övünürdü, her erkek benim gi-bi güçlü değildir derdi. Bilmem hangi kadınla yatmış da kadın parmağını ısırış. «Ya...» der-di kollarını kabarta kabarta, «sevildim ben» derdi.

ERKEK Sen de yardım ederdin ona yüzde yüz, senin gi-bisi bulunmaz derdin.

KADIN Derdim elbet, onu beklerdi çünkü.

ERKEK Yeni evlenmiş kızların hikâyelerini dinledin mi? İlk nerede karşılaşmışlar, adam ona na-sıl bakmış, kız önce nasıl içerlemiş de paylaya-cak olmuş, sonra efendim, yalnız kalmışlar da adam nasıl öpmüş... Bir herif anlatmıştı, göz koyduğu kızı tam bir yıl takip etmiş...

KADIN Bir yıl mı?

ERKEK Evet. Bir yıl takip edince de kızı suçlu gör-meye başlar elbet. İlk buluşmada öldürür.

KADIN Öldürmüş mü?

ERKEK Hayır. Bir parkta yan yana oturmuşlar, sor-muş herif, «Benden önce kimse ile konuştunuz mu?» diye. Kız da, «Siftah sizinle.» demiş.

KADIN (Gülmeye başlar) Dükkân açar gibi... İlk ko-camda siyaset konuşurdu boyuna, ama o günkü gazetelerde ne yazıldı ise onları tekrar ederdi, kendi düşünceleri, buluşları imiş gibi.

ERKEK Bir gün bir adamla siyaset konuşuyorduk, bur-nundan bir şey çıkardı, benim gördüğümü an-layınca yanağına bastırdı. İnat ettim, gözümü ayırmadım parmağından. Ne yaptı etti, oradan aldı, alnına doğru yürüttü, alnını oğuşturur gibi yaparak iyice yuvarladı, bu sırada bir ad hatırlamağa çalışır gibiydi. (Alnını oğuşturarak) «Ne idi adı? Ne idi»

- KADIN Durmadan konuşuyorlar.
ERKEK Saçma bir şey.
KADIN Saçma.
ERKEK Konuşmayalım öylese.
KADIN (Başını kaldırır) Sıra sendeydi.
ERKEK Sıra bendeydi. Dinle ! Bir gün dört arkadaş, dördümüzün de Allah belâsım versin, sandalla denize çıkmıştık. Üçümüz iyi dosttuk, dördüncü olan aramıza sonradan katılmıştı. Onu kendimizden bir az uzak tutuyorduk. O da bunu anlıyordu, üzüüyordu, kendini sevdirmek için sokuldukça sokuluyordu bize. Bir dediğimizi iki etmiyordu. Nerden bilsin böyle yaptıkça başarısızlığa düşeceğini ? O gün para çantam kayboldu benim, her yana baktık, sandalın tah-talarını kaldırdık, aradık, aradık, bulamadık.
- KADIN Ne olmuş çantan ?
ERKEK Onun üzerinde kaldı.
KADIN O arkadaşınızın üzerinde mi ?
ERKEK Evet.
KADIN Neden başkasının değil de onun ?
ERKEK Çünkü üçümüz iyi arkadaştık, üstelik de o gün biz denizde iken çoğu zaman o kalmıştı sandal-da.
- KADIN Yeter mi bu kadarı ?
ERKEK Yetmez ama, konuştuk aramızda, buna karar verdik.
- KADIN Belki de o almıştı.
ERKEK Hayır, eve dönünce buldum para çantamı, yanı-ma almağı unutmuşum.
- KADIN Söyleseydin gerçeği.
ERKEK Söylemedim.
KADIN Neden ?
ERKEK Üçümüzün arasındaki birliği bozmamak için. Çünkü küçük sürüler halinde yaşar insanlar. Başka türlü yaşayamazlar. Ötekini sevmiyor-

duk. Bizi birleştiren, güçlendiren bir bağdı bu, hattâ yücelten. Birini alçaltmak, insanı namuslu kılar, gururlandırır. Alçaltacak birini bulamadık mı, biz nasıl yükseliriz ?

KADIN Yazıklar olsun sana. İğreniyorum senden. Bu kadarı fazla artık. Böyle bir alçaklığı yapan insan utancından ölmeli.

ERKEK (Gülmeye başlar) Yargılamak yok, unutma !

KADIN (Kızar) Alay mı ediyorsun yoksa benimle ? Uyduruyor musun bunları ?

ERKEK Dur, daha bitmedi.

KADIN (Konyak kadehini diker) Bitti işte. Doldur kadehimi.

ERKEK (Kadın'ın kadehini doldurur) Anladı kendisinden şüphelendiğimizi... Kıvrım kıvrım kıvranıyordu, ben almadım demek için. Ama diye-miyordu. Diyemezdi elbet. Bu konuyu açacak olsa, «Nerden çıkarıyorsun bunu ?» diyecektik soğuk soğuk, birbirimize bakacaktık üç kişi. Büsbütün küçülecekti. Şüphe altında kalmaya razı oldu. Yalnız bir iki defa, ürkek ürkek, «Buldun mu çantanı ?» diye sordu bana. «Hangi çantayı ?» dedim, unutmuş gibi. Sakin olmayı çalışıyordu, «Hani canım, o günkü... sandaldaki...» dedi. «Ha, o mu ? Bırak canım» dedim. «Önemli değil». Böyle böyle ezdik, yok ettik onu, ayrıldı aramızdan. (İçer) Hadi şimdi sıra sende.

KADIN Alçaklıkta seninle kimse yarışamaz.

ERKEK Yarış değil bu, kendi başımıza konuşur gibi konuşuyoruz.

KADIN Kendi başıma konuşur gibi... Kendi başıma... Sahi öyle... Hep öyle olmadı mı ? Ama ben bunu anlıyamadım, hiç anlıyamadım. Haklı olduğun ortaya çıkıyor gitgide. Sana borçluyum bunu... Hep kendi başıma konuştum. (Durur) Bir öğretmenimiz vardı, sevicî diye atıldılar öğretmenlikten.

- ERKEK Sana ne ?
- KADIN Değildi. Numarası kıttı sadece, çocukları boyuna döndürüyordu sınıfta. Böyle bir dedikodu çıkardılar arkadaşlar, kurtulmak için.
- ERKEK Sende katıldın mı onlara ?
- KADIN Evet.
- ERKEK (İçer) Yaşa be ! Amma da alçak mışın !
- KADIN Müfettiş geldi okula, sordu hepimize teker teker... Arkadaşlarım öğretmişlerdi bana ne diyeceğimi. Öyle yaptım. Oysa ne demek olduğunu bile bilmiyordum o sözün. (Ağlar)
- ERKEK İçerde yiyecek bir şey kalmadı. Yazık !
- KADIN (Ağlayarak) Bir kızı vardı öğretmenin, annesi koğulunca, kendini kuyuya attı.
- ERKEK Dur, ben sana tatlı bir hikâye anlatayım. Bir gece aşağılık bir bara gitmişim. Kartlaşmış, şaşı bir kadın çağırdım masama. Boğazı ağrıyordu galiba, tülbentle sarmıştı. boynunu, öksürüyordu. Orospunun da en adisi... Birden bu kadınla alay etmek isteği uyandı içimde. (Taklit ile anlatır) «Buyurun hanımefendi...» Ayağa kalkıyorum. «Ne emredersiniz hanımefendi ? Kadın göz ucu ile süzüyor beni. Alay mı ediyorum, onu anlamak için, Bir anlasa yanımdım.
- KADIN Neden ?
- ERKEK Döver adamı, öyle bir kadın. Ama ben rolümü çok iyi oynuyordum. Saygı görmeye o kadar alışık değildi ki zavallı, benim uzun süre yabancı memleketlerde kalmış olabileceğimi düşündü her halde. Böyle bir kadına nazık davranılmıyacağım bilmiyen bir toy. Besledim onun bu düşüncesini, «yıllardır burada yoktum» dedim. Bunun üzerine kadın kurum kurum kuruluştı başladı. (Taklit) İyi aile kızı imiş, dadılarla büyümüş, çiftliklerinde ata binermiş...
- KADIN Sen ondan daha adi imişsin.
- ERKEK Dur dinle ! Almanca bilirmiş eskiden, ama

unutmuş... «Size bir şey soracağım, bunun cevabını almanca verin.» Dedim. Kırıtı, Sorun bakalım» dedi. «Elinizi öpebilir miyim?» dedim ben, o da, «Yah» dedi, uzattı elini.

KADIN (Gülmeye başlar, ama sinirlidir) Bu kadar mı ?
ERKEK Sonu var... Bir ara kulağına eğildim, mâsum bir yüzle... (Taklit) «Hanımefendi, size bir şey soracağım, ama utanıyorum» dedim. «Ne var utanacak dost olmadık mı?». «Hanımefendi, kız mısınız?» (Kahkahalarla güler, Kadın da katılır onun gülmesine) Ne dedi biliyor musun? (Gülmekten söyliyemez bir türlü) üzgün bir yüzle... (Taklit) «Malesef hayır...» demez mi? (İkisi de sinirli sinirli gülerler) Konyak ister misin?

KADIN Ver.
ERKEK (Konyak verir) Hadi şimdi sıra sende.
KADIN İçerideki çocuk benim çocuğum değil, biliyor musun ?
ERKEK Yarattın... (Bağıra bağıra güler) Kimin öyleyse, kimin ?
KADIN Çocuklar hepimizin sayılır.
ERKEK (Güler) Doğru, doğru.
KADIN Bu kimin diye sorulunca, bunun arkasından bu senin bu benim gelir. Düşün bir, çocukları mal gibi bölüşmek... Ne saçma.
ERKEK Çok saçma. (Bir an sessizlik) Kaçırdın mı yoksa bir yerden ?

KADIN Hayır, bak dinle... İlk kocamın çocuğu olmuyordu demiştim ya... Bir eksiklikten değildi, erkekligi yoktu da ondan olmuyordu. Ama bundan ötürü üzülmüyordu hiç. Öyle cakalı idi ki... «Kadından anlarım ben» derdi, «kadın ruhunu bilirim, bir defa konuştuğum kadın beni unutamaz. Neden? Çünkü tepeden tırnağa erkeğim.» Bayağıydı da, kaba kaba şakalar yapardı. Sokaktan eskici geçse (Taklit) «Bak, eskiler alayım diyor, vereyim mi seni?» derdi

bana. «Vereyim de yenisini alayım, ha ?». Arada bir, çat, kıcıma bir tokat vurur (taklit) «Kaymağını aldım senin, artık sende iş kalmadı» derdi. Çat bir tokat daha... (taklit) «Bana kendi elinle bir kız bul.» (Düşünür) İnsanlara öylesine boş veriyorsun ki, belki sen de yaparsın onun yaptığını.

ERKEK Evet, bayalığımız benziyor, ama benim erkek olmadığımı söyleyemezsin. Çünkü denemedik. Hadi bir daha para atalım. (Cebinden para çıkarır) Yazı mı, tura mı ?

KADIN İlle tanıtlamak istiyorsun erkekliğini, öyle mi ?

ERKEK Yazı mı, tura mı ?

KADIN Bırak o parayı.

ERKEK Yazı mı, tura mı ? Söylesen e ! Neden susuyorsun ? Utamıyor musun yoksa ? Söyle bakayım ! Kadınların başlangıçtaki utanmalarına bayılırım ha ! Önce utanır, bir az sonra başlar tırmalamağa, ısırmağa...

KADIN Belki erkekliğin vardır ama insan değilsin.

ERKEK Ben sana hakaret etmiyorum.

KADIN Ediyorsun. Bardaki kadın hikâyesini niçin anlattın ? Söylesen e ?

ERKEK Niçin anlatmışım ?

KADIN (Taklit yapar) İyi aile kızı imiş, dadılarla büyüymüş, çiftlikte ata binermiş... Bana benzettin, değil mi ?

ERKEK Benzetmek için anlatmadım.

KADIN (Bağırır) Benziyorum, daha diyeceğın var mı ? Ben de almanca bilirdim çocukluğumda.

ERKEK Fransızca bilseydin daha iyi olurdu, şimdi fransızca konuşurduk.

KADIN (Taklit) «Kız mısınız hanımefendi ?» diye sor-san a !

ERKEK Kız mısınız hanımefendi ?

KADIN Maalesef evet.

ERKEK Mümkündür. Her mahallede bir bekâret izale

merkezi açmalı, belli yaşa girince kızları götürmeli oraya. Böylece bir sürü bayağılık, aptallık kalkar ortadan. Bir gün tanıdığım bir kız alı al moru mor geldi yanıma, ne dedi biliyor musun ?

KADIN İzale için mi gelmiş ?

ERKEK Evet... Kısmeti çıkmış, zengin bir adamla evleniyormuş, «Ben o kendini beğenmiş herife kız oğlan kız varamam, rezil olurum.» diye bağırdı. Yalvarmağa başladı arkasından, «Çok rica ederim, şunu hallediver.» dedi.

KADIN Sen ne yaptın ?

ERKEK Dediğini yaptık ama boşa gitti.

KADIN Ne demek ?

ERKEK O herifle anlaşma bozulmuş, benimle evlendi. İki işi birden yaptırdı bana. Düşün, bir evlilik için ne bulunmaz zenginlikte bir temel. Başkasının hesabına çalış çabala, sonra...

KADIN Bunu bir mutsuzluk nedeni yapmadın her halde.

ERKEK Nasıl yapmam ! Boynuma sarılırdı, «o günü hatırlıyor musun kocacığım ?» derdi. «O gün» dediği, bekâret izale merkezi'nin işini gördüğü gün. Böyle bir anıyı benimsiyebilir miydim ?

KADIN Ayrıldınız mı ?

ERKEK Evet.

KADIN Bu yüzden mi ?

ERKEK Elbette bu yüzden. Demek öteki heriften korktuğu gibi korkmadı benden. Adam hesabına komadı beni.

KADIN Evlenmeseydin öyleyse.

ERKEK Evlenmeseydim boşanamazdım.

KADIN Boşanmak için bir neden lâzım.

ERKEK Burnunun ucu soğukta hep. Yetmez mi ?

KADIN Konyak ver.

ERKEK (Konyak şişesi elinde) Hikâyenî bitirmeden vermem.

KADIN Hangi hikâyeyi ? Artık hepsini birbirine karıştırıyorum.

ERKEK Erkekliği olmayan ilk kocanın hikâyesindeydik.

KADIN Çabuk bitireyim öyleyse... O erkek kocamın fı yakası ne zaman bozuldu biliyor musun ? Çevresi alay etmeye başlamış, çocuğun olmuyor diye. Bu da kuşkulandı. Bir gün boynu bükük geldi eve, «Yalvarırım doğru söyle ağzından bir şey kaçırdın mı kimseye ? » diye ağlamaya başladı.» Öldüreceğim kendimi» dedi Korktum. Bir çaresini buluruz dedim. Buldum da.

ERKEK Bunun çaresi var mı ?

KADIN Bir bağ evine taşındık, ben aylarca çıkmadım evden, dağ başında kendi kendime oturdum. Kimsecikler bilmiyordu yerimizi yurdumuzu. Komşuları da tanıımıyorduk. En yakın bağ evi yüz metre ötede idi. Bir gece... Üç dört günlük var yok, bir çocukla geldi eve, gecekondularda oturan yoksul bir aileden beş yüz liraya almış... (Gülmeye başlar) Yat yatağa, dedi bana. Soyunup yattım. Çocuğu yanıma koydu, «Başla bağırmaya» dedi. Ben de çocuk doğurur gibi bağırmaya başladım, avazım çıktığı kadar. Ben bağırırken kocam bir yandan pencereleri açıyor, bir yandan da, «Daha yüksek sesle, daha yüksek sesle !» diyordu. Bağ evlerinden duyanlar olmuş, geldiler evin önüne. Kocam pencereden, «Bir şey değil canım, çocuk doğuruyor» diyordu. «Hiç başımıza gelmedi mi yâni ? Tabii bir şey.»

İkisi birden gülmeye başlarlar.

KADIN Yavaş gül, çocuğu uyandıracaksın. Ver konyayı ! (İçer) Sonra ne oldu biliyor musun ?

ERKEK Sonrası da mı var ?

KADIN Var ya... Bizimki gene o eski cakalı herif olup çıkmaz mı ? Çat kıcıma bir tokat... (taklit) «Bir çocuk daha ister misin ?

- ERKEK** Bana bak, alay mı ediyorsun benimle ?
- KADIN** Ne alayı ?
- ERKEK** İkinci kocana gebe olarak değil, çocuklu gittin öyleyse.
- KADIN** Anlamadım.
- ERKEK** Anlamamış... İkinci kocan çocuğun kendinden olmadığını biliyordu da niçin «bana bu çocuğu yutturuyorsun» dedi ?
- KADIN** İkinci kocam ne bilsin çocuğu dışardan aldığı-mızı ?
- ERKEK** Saçmalama. İkinci kocana giderken gebe oldu-ğunu söylemedin mi demin.
- KADIN** (Gözlerini kapar, başını elleri içine alır) Dur, kafam karıştı. Ne dedimdi, ne dedimdi ?
- ERKEK** (Bağırır) Bu çocuk senin doğurduğun çocuk mu, gecekondulardan aldığınız çocuk mu ?
- KADIN** Hangi çocuk ?
- ERKEK** İçerdeki çocuk.
- KADIN** Çocuk değil ki o.
- ERKEK** Çocuk değil mi ?
- KADIN** Değil ya... Taş bebek. İnanmazsan git bak !

Erkek fırlar, içeriki odaya gider. Bu sırada Kadın ken-dini yorgun 'argın mindere atar, gözlerini kapar.

- ERKEK** (Ağır ağır döner içerden, Kadın'a bakar) Uyu-yor.
- KADIN** (Gözleri kapalı) Geldiğimizden beri hiç uyan-madı. (doğrulur) Üstü açılmış mı ?
- ERKEK** (Düşünceli) Hayır.
- KADIN** Uyusun. (İçer)
- ERKEK** Saçmalamışsınız deminden beri.
- KADIN** (Yalvarır gibi) Baştan başlasak, ne dersin, ba-şarabilir miyiz ?
- ERKEK** Hiç sanmıyorum.
- KADIN** Ben de... Bırak öyleyse, kalsın. Başaramadık. Bilmiyelim. Bilmesek de olur.

- ERKEK Sen değil miydin anlatayım diye çırpman ?
- KADIN Anlattıkça karışıyor. Sana yemin ederim benim hiç bir suçum yok.
- ERKEK Gerçeği saklıyorsun da ondan.
- KADIN Sense basitleştirmek istiyorsun. Görüyorsun ki karma karışık. Ben yapmıyorum.
- ERKEK Büsbütün karışsın öyleyse... Başımızı döndürünceye kadar.
- KADIN Ben bir şey bilmiyorum.
- ERKEK Demek sormıyacağım.
- KADIN Sorma.
- ERKEK Sormayınca kızıyordun.
- KADIN Ben de şaşırdım.
- ERKEK Tuhaf ! Konuşmak istiyen sanki bendim.
- KADIN Sendin elbet. Kendi kendinle konuşmak için getirdin beni evine. Korka korka.
- ERKEK Bunu bildiğim için sormak istememiştim.
- KADIN Peki, ben ne oluyorum.
- ERKEK Merak etme, geldiğin gibisin.
- KADIN Hiç işe yaramadı gördün mü ?
- ERKEK Yaşantılar dinlemekten oldum olası korkarım.
- KADIN Sonuca bak sadece. Ben bu akşam sokakta kaldım mı, kalmadım mı ? Yetsin bu kadarı. Anlattıklarım birbirini tutmuyormuş... Sana ne ?
- ERKEK Dönüp dolaşıp benim tutumuma geldin. Merak etmiyordum ben.
- KADIN Merak etmiyor muydun ? Çocuğu niçin içeriki odaya yatırdın ?
- ERKEK (Şaşıır) Niçin mi ? Niçinmiş peki ?
- KADIN Çünkü biz burada yatsaydık... Sen içerde yatacaktın.
- ERKEK (Dikkatli) İçerde yatacaktım.
- KADIN Oysa burası sokak kapısına daha yakın.
- ERKEK (Şüpheli) Daha yakın.

KADIN Bu mlnderle sokak kapısı arasında kimse yok. Sabahleyin birden çıkıp bakıyorsun ki... Burada...

Birinci kattan köpek havlaması gelir. İkisi de bu sese kulak verirler. Havlama durur.

ERKEK (Alaya vurarak) Baskervillerin köpeği. Ne korkunç bir gece !

KADIN Çok korkunç... Saklamayalım birbirimizden, onun için korktun, değil mi ?

ERKEK Anlıyamıyorum. Aynı şeyleri düşünmemize imkân yok. Elimizden ancak konuşmak gelir, o kadar.

Köpek havlaması.

KADIN Ya sabah olmazsa.

ERKEK Sorumluluğu üstüme alamam. (Akortsuz bir sesle uydurma bir şarkıya başlar) Sa... bah... ol... maz... sa... sa... bah... (Böyle söyliyerek dönmeye başlar, döner, döner, sarsılır, sendeler, bir iskemleye tutunmak ister, tutunmaz, yere düşer, ya bayılmış ya sızmıştır. Kadın bir süre ona bakar, gelir, baş ucunda durur, eğilir, dinler, omuzlarından dırter adamı. Erkek kendine gelmez. Bunun üzerine Kadın doğrulur, ayakta sallanır, sonra saçını düzeltir, ani bir karar vermiştir. Hızla kapıya gider, ayakkabılarını ve mantosunu giyer, mantosunun yakasını kaldırır, kapıyı yavaşça açar, dışarı çıkar, kapıyı çeker, eli görünür bir süre kapının aralığından. Sonra kaybolur. Erkek doğrulur, kapıya bakar, telâşsızdır, gene uzanır. Kapı açılır, Kadın boynu bükük, girer. Ayakkabılarını mantosunu çıkarır, terliklerini giyer, kapıyı kapatır, kadehine içki koyar, içer. Erkek'e bakar. O sırada Erkek kımıldanır.)

KADIN İyi misin ?

ERKEK (Oturur) Ölmediğime göre iyiyim demektir. Sana bir şey söyleyecektim, ama artık söyleyemem.

- KADIN Neden ?
- ERKEK Ölürken söylenecek bir sözdü, düşüme girdi, unuttum şimdi.
- KADIN Ne yazık !
- ERKEK Çok ! Sen hiç ölen birinin yanında bulundun mu ?
- KADIN Hayır.
- ERKEK Ben bulundum. Ölürken anlarmış insan dünyada mutlu olmanın yolunu. Yaşlı bir kadındı. «Sana mutluluğun sırrını söyleyeceğim, ister misin?» diye sordu. «İsterim» dedim ve kulak kesildim.
- KADIN Ne dedi ?
- ERKEK «Söylesem de anlıyamazsın» dedi ve öldü. (Ayağa kalkar) Mikado bilir misin ?
- KADIN Nedir o ?
- ERKEK Bilmiyor musun ?
- KADIN Hayır.
- ERKEK Bir oyun. Çok kolaydır. Hadi oynayalım. (Büfenin gözünden naylon bir torba çıkarır. Torbanın içinde renk renk çizgili ince çubuklar vardır. Çubukları çıkarır torbadan, bir elinde demet halinde tutar, sonra bu demeti diklemesine masanın üstüne koyar. Avucunu açınca, çubuklar gelişi güzel birbirleri üstüne düşer, bir yığın olur.) Yaklaş !
- KADIN Bunlar ne olacak ?
- ERKEK Çubukları teker teker toplıyacağız. Bir sen, bir ben.
- KADIN Gene sıra ile demek ?
- ERKEK Evet, ama bir çubuğu alırken ötekilerini sarsmayacaksın.
- KADIN Anladım, kolaymış, başlayalım.
- ERKEK Dur... (Çubuklardan birini eline alır, Kadın'a gösterir) Bunun adı Mikado, yirmi sayı... (Başka bir çubuk alır, gösterir) Bunun adı Mandarin, onbeş sayı... (Başka bir çubuk alır)

Bu da Samuray, on sayı... Ötekiler üzerlerindeki rengin sayısına göre, beş, dört, üç... Anlıyor musun? Kim daha çok sayı toplarsa, o kazanır. Eğer Mikado ile Mandarin'i ele geçirirsen, çubuk toplamak için onları da kullanabilirsin. Şimdi dikkat et, ben başlıyorum... (Çubukları toplayıp diklemesine tutar ve yeniden bırakır masanın üstüne. En üstteki çubuğu, ötekileri sarsmadan alır.) Anladın mı?

KADIN Anladım. Şimdi sıra bende.

ERKEK Hayır, öteki çubukları sasmadan aldıkça sıra değişmez. (Bir çubuk daha alır) Bu da oldu. (Bir çubuk daha almak için eğilir masanın üzerine) Eyvah, Mikado sarsıldı. İşte şimdi sıra sende. (Konyağından içer)

KADIN (Masaya yaklaşır) Güzel bir oyun. (Masanın üzerine eğilir)

ERKEK Önce Mikado'nun üstündeki çubuğu al... Sonra Mikado'yu alırsın.

KADIN (İki parmağını uzatır) Elim titriyor... Ya sarsılırsa Mikado...

ERKEK Acele etme. Geç benim yerime! Buradan daha kolay alırsın.

KADIN (Erkek'in yerine geçer, Erkek Kadın'ın yerine, somyenin önüne) Mikado yirmi idi, değil mi?

ERKEK Evet, en değerli sayı.

KADIN Önce üsttekini... Gel bakayım, gel bakayım, gel... (Alır) Yaşasın. Aldım üsttekini.

ERKEK Bravo! Şimdi Mikado'yu almağa çalış. Hadi bakayım!

Erkek, Kadın'ın oyunla meşgul olmasından yararlanarak sağ elini geriye, somyenin üstünde duran Kadın'm çantasına uzatır, alır çantayı, arkasına saklar, fakat Kadın görmüştür.

KADIN (Sert) Ver çantamı.

ERKEK (Çanta arkasında) Vermiyorum.

KADIN Ver diyorum sana!

Masanın çevresinde dönmeye başlarlar.

KADIN Hakkın yok buna. Ver çantamı.

Kadın, Erkek'in üstüne atılır, itiş kakış başlar aralarında, beraberce somyenin üstüne düşerler, Kadın Erkek'in elini ısırır, Erkek bağırır, bırakır çantayı. Kadın nefes nefese, saç baş darma dağın ayağa kalkar.

KADIN Hadi gel oyuna ! (Bir eliyle saçlarını düzeltir) Sıra bendeydi. (Geri geri masaya gelir, bir eli arkasında, öteki eliyle masaya uzanır, bir çubuk daha alır.) İşte aldım Mikado'yu.

ERKEK (Nefes nefesedir) Yirmi sayıdır Mikado... Şimdi artık öteki elinle Mikado'yu da kullanabilirsin. Bir yardımcı kazandın.

KADIN Hem elimi, hem Mikado'yu.

ERKEK Hem elini, hem Mikado'yu.

KADIN (Bir elinde çanta, bir elinde Mikado, durumsar) Sen git öteye ! (Erkek geriler) Gıt git... (Kadın çantayı masaya koyar, Mikado'yu kullanarak bir çubuk daha alır) Yaşasın ! Bu kaç ?

ERKEK Üç.

KADIN Neden üç.

ERKEK Üç renkli de ondan.

KADIN Gıt öteye. (Çubukların üzerine eğilir) O çocuk, arkadaşın değildi senin.

ERKEK Hangi çocuk.

KADIN (Çubuğu almak için uğraşmaktadır) Elim titriyor da sarsılacak diye korkuyorum. (Erkek'e) Ne dedin ?

ERKEK Hangi çocuk diyorum.

KADIN İlk okuldaki anasız babasız çocuk.

ERKEK Benim anlattığım.

KADIN Evet. (Bir yandan da çubukları almak için uğraşmaktadır)

ERKEK (Sinirli) Kimmiş ya, merak ettim.

KADIN O kadar merak etme. Sendin.

ERKEK (Bağırır) Uydur bakalım... Uydur ! Hani o

benim eziyet ettiğim çocuk... (Sınırlı sınırlı güler) Sıra arkadaşım... Güleyim barı... (Kadın'ın yanına yaklaşır) Nerden çıkarıyorsun bunu ?

KADIN Dur, dur, dur, dur ! (Aldığı çubuğu gösterir) Bu kaç ?

ERKEK Beş.

KADIN Yaşasın ! Şimdi sıra... (Çubuklardan birine) Şimdi sıra sende. (Masaya eğilir) O sazbenizli çocuk.

ERKEK (İçkisini diker, bitirir) Uydur bakalım uydurabildiğin kadar. Ben ona benziyor muyum ? Baksana bir defa yüzüme. Saz benizli miyim ben ?

KADIN Gözleri cam gibi parlayan çocuk.

ERKEK Ben değilim, ben değilim, ben değilim.

KADIN Dur, dur, dur, dur ! (Bir çubuk daha alır) Kaç bu ?

ERKEK İki.

KADIN Yaşasın ! Sıramı vermiyeceğim sana. (Masanın üzerine eğilir)

ERKEK Öldürdü o çocuk kendini.

KADIN (Dikilir) Sen öldürmüşün onu. Nefret ettiğin şu insanlardan daha baskın çıkmışın kendine karşı. Onların yapamayacağı kötülüğü yapmışın kendine, Sevginin kökünü kazıdığın içinde, rahimlerini kazıta kazıta çocuk doğuramayacak duruma gelen kadınlar gibi olmuşun. Sade yalnızlığın için çalışmışın, büyük duvarlar örmüşün çevrene, ama sonra bir de bakmışın ki duvarların içinde kimse yok.

ERKEK Vay ! Bunu bana söyleyen sen misin ?

KADIN Benim ya.

ERKEK Sen ? Umutsuzluktan ne yapacağını bilemeyen sen ? (Bağırır) Bana ders verecek adamın... Söyletme şimdi beni.

KADIN Ne söyleyebilirsin ? Deminden beri korkun bu,

konuşmamdan korkuyordun. Yok etmişsin kendini. Bağırıp çağırman ondan. Kendi sesini duymak istiyorsun.

ERKEK Senin gibi mi yapmalıydım ?

KADIN (Şaşkın) Ben ne yaptım ?

ERKEK (Söylemek istediğinden vaz geçmiştir, omuz silker) Yâni bir şey yapmadığını söylemek istiyorum.

KADIN Sen benden daha haksızsın.

ERKEK Kuruntun o senin.

KADIN Sade nefretle yaşanmaz.

ERKEK Susacak mısın sen ?

KADIN Susmayacağım. Saklanma kendinden.

ERKEK Ne söylemek istiyorsun ?

KADIN Bir tane daha.

ERKEK Ne imiş o ?

KADIN Seni çaldı sanmışlardı arkadaşların. Yalan mı ?

ERKEK Neyi ?

KADIN Anlamazlıktan gelme. Sandaldaki çantayı.

ERKEK (Bağırır) Sandılarsa sandılar... Ben mi sorumluyum bundan ? Hergele takımının namus-suzluğunu, alçaklığını ben mi yükleneceğim şimdi ? Onlara da sevgi mi göstereceğim ? Saçmalıyorsun. Diyelim anam da bırakmış beni bir eve, gitmiş öldürmüş kendini... Benim suçum mu bu ? Utanayım mı bunun için ? Söyle diyorum sana ! Gördün mü, susuyorsun. Bir eğrilik doğruluk dünyası değil bu, denge dünyası.

KADIN Sen de nefretinle dengelendiriyorsun dünyayı, öyle mi ?

ERKEK Evet, herkesten nefret ediyorum. Kimseyi sevmiyorum, kimseye de saygım yok. Sevginin, saygının Tanrı belâsını versin. Anası da, babası da, okulu da öğretmenini de yerin dibine batsın. Kutsal bir şey tanımıyorum. Daha diyeceğin bir şey var mı ? (Sesini daha da yükseltir)

Bar bar bağıryorum işte, kendi sesimi duyuyorum. Hey... bak, bu benim sesim. Sen de duyuyorsun. Demek bir insan var bu evin içinde. Diyorum ki, bu dünyadan öğreniyorum.

KADIN Zorla bağıryorsun. Nefretinin büyüklüğüne inandırmak istiyorsun çünkü kendini.

ERKEK Senin inanmaman beni değiştirmez.

KADIN Kendin de inanmıyorsun. Korkmandan belli.

ERKEK Hiçlikten korkmaz insan.

KADIN Kendi başına konuşuyorsun da ondan hiçlik saymıyorsun dünyayı.

ERKEK Bu yalnız benim suçum değil.

KADIN «Dünya ile aradaki savaşta dünyaya yardım et.»

ERKEK Kitap gibi konuşuyorsun.

KADIN Konuşuyoruz, konuştuğça sığınacaksın bana.

ERKEK (Kahkaha ile güler) Sana mı sığınacağım ?

KADIN (Tiksindiğini gösteren bir yüzle) Evet, benim sana sığındığım gibi. Kabahğın da korkaklıktan.

ERKEK (Gülmesi sürer) Sığınacak olsam... Sana sığınmam her halde... (Durur)

KADIN Bitir sözünü. Kızımıyorum. Kızımıyacağım artık hiç bir sözüne.

ERKEK Nerende korursun beni ?

KADIN (Sözün sonu nereye varacak diye meraklıdır) Anlamadım.

ERKEK Çantana sokar mısın sözgelişi ?

KADIN (Çantasına bakar, sonra başını kaldırır) Ben bir defalık bir sığınmadan söz ediyorum. İnsanı değiştirip bırakan bir sığınmadan.

ERKEK Buradan değişip mi gitmek istiyorsun ?

KADIN (Mahzun) Hayır.

ERKEK Ver öyleyse çantanı. (Uzanır)

KADIN (Geriler) Benim çantam o.

ERKEK (Parmağının ucu ile kendine dokunur) Bu da

benim, ben. İkimiz de kendi malımız üzerinde özgürüz.

KADIN Öyle olsaydı merak etmezdin çantayı, almak için direnmezdin.

ERKEK Hiç kimseyi yolundan çevirmek istemem.

KADIN (Gergin) Benim yolum... (Dalar)

ERKEK (Kendine ve Kadın'a acele içki koyar) Biz oyunumuza bakalım. Tek başına oynanmaz bu oyun. Sıra bana da gelecek elbet. Ne kadar dikkatli olursan ol, çubuklardan birini sarsıvereceksin. (İçer) Şerefine !

KADIN Şerefine ! (İçer)

ERKEK Ne acı değil mi ?

KADIN Konyak mı ?

ERKEK Hayır, sırayı kaybetmek. Senin sıran değil di beni uyarmak.

KADIN Sabaha kadar vaktimiz var daha.

ERKEK Oynayalım.

KADIN Ben sevdim Mikado'yu. Güzel bir oyun. Sıra sana da gelsin.

ERKEK Bekliyorum. Hadi bakalım.

KADIN (Masaya eğilir, bir çubuk daha alır) Samuray değil mi bu ?

ERKEK Bravo, bravo, bravo ! On sayıdır Samuray. (Kadın yeniden masaya eğilirken Erkek kütüphaneden bir kitap alır, sayfalarını karıştırıp bir sayfada durur, okur) «Onuruna dokunulmuş bir Samuray gibi kendini öldürdü.»

KADIN Nedir Samuray ?

ERKEK Eski Japon silâhşörlerine verilen ad.

KADIN Ver o kitabı bakayım. (Erkek kitabı uzatır. Kadın, açık duvan sayfada Erkek'in okuduğu satırı arar bulur, mırıldanarak okur) «Onuruna dokunulmuş bir Samuray...» (Başını kaldırır) Bunun anlamını biliyor musun ?

ERKEK Evet.

KADIN Kimseyi yolundan çevirmek istemezsin, değil mi ?

- ERKEK** Hayır.
- KADIN** Saat kaç ?
- ERKEK** (Duvardaki saate bakar) Saat durmuş, çoktan
- KADIN** Saat durmuş, arada bir aşağıda köpek havlıyor. Ne yapacağız şimdi ?
- ERKEK** Sen delisin belki de.
- KADIN** Emin misin ?
- ERKEK** Ya da korkağm birisin.
- KADIN** Nasıl anladın ? Nerden anladın ?
- ERKEK** Deli olmasan, korkak olmasan...
- KADIN** Senin gibi kendimi öldürürdüm, değil mi ?
- ERKEK** Ben kendimi öldürmedim. Böyle bir niyetim de yok.
- KADIN** Ama ben kendimi öldüremeyince teyzemi öldürdüm. (Gülmeye başlar)
- ERKEK** Atma şimdi... O senin teyzen değildi ki... Demin anlattığın kadın.. İkinci kocanın teyzesiydi.
- KADIN** İnsan yalnız ikinci kocasının teyzesini mi öldürür, kendi teyzesini öldüremez mi ?
- ERKEK** Sen aklından geçenleri olmuş sanıyorsun. Devam et oyununa.
- KADIN** Samuray kaçtı ?
- ERKEK** On.
- KADIN** (Çubukları sayar) Epey kazanmışım. Yirmi, on daha otuz... Üç daha...
- ERKEK** (Alaylı) Ne ile öldürdün peki ?
- KADIN** Otuz üç... Tabanca ile.
- ERKEK** Çantadaki tabanca ile mi ?
- KADIN** Üç daha... Evet.
- ERKEK** Oyuncak tabanca olmasın ?
- KADIN** Oyuncak olduğuna inansaydın almaya kalkarmıydın ? (Çantasını açar, içinden tabancayı çıkarır) Gel kokla, halâ barut kokuyor, gel !
- ERKEK** (Yaklaşır) Bakayım.

KADIN Kapmak yok ama.

ERKEK Peki, yok.

KADIN (Tabancayı iki eliyle sıkı sıkı tutar) Ellerini arkaya al ! (Erkek, Kadın'ın dediğini yapar) Gel şimdi... Yaklaş, yaklaş... (Erkek burnunu tabancanın namlusuna yaklaştırır) Bom ! (Erkek sıçrar) Korkak olan kimmiş ? (Kahkahalarla güler, Erkek de güler) Barut kokuyor mu ?

ERKEK Bir daha koklıyayım.

KADIN (Tabancayı çantasının içine atar) Burnun kokusu almıyor. (İçkisini bitirir, kadehi Erkek'e uzatır) Konyak ver !

ERKEK (Elinde konyak şişesi ile sallanarak gelir) Hiç bir sözüne inanmayacağım. İsteddiğini anlat.

KADIN Sıra bende değil ki...

ERKEK (Konyak verir, kendi de alır) Bende mi ?

KADIN Sende.

(Bir sessizlik)

ERKEK Ne saçma, değil mi ?

KADIN Çok saçma. (Başını önüne eğer, belki ağlıyordur.)

(Bir sessizlik)

ERKEK İsteddiği kadar saçma olsun... (Kadın'a bakar) Benim senden farkım bu. Kendimi taşa çevirdim, ama yaşıyorum.

KADIN Ben hep mutluydum, sen hep mutsuzmuşun.

ERKEK (İlgisizce) Bir az da mutsuzluğu dene !

KADIN (Erkek'in yanına gider) Gözlerimin içine bak da söyle !

ERKEK (Alaya vurur) Gözlerinin içinde bir deniz görüyorum.

KADIN Kendim için değil, senin için yalvarıyorum. Alayı bırak. Bana yol gösterdin, değil mi ? Belki de ilk defa yapıyorsun bunu. Korkma, bir adım daha at. Korkma !

- ERKEK** (Mikado'nun çubuklarını gösterir) Kaç sayı toplayabildin ?
- KADIN** Sayayım. (Saymaya başlar)
- ERKEK** Sen ciddiye alıyorsun, ben ciddiye almıyorum. Aramızdaki fark bu.
- KADIN** Kırk iki... Ben bir fark göremiyorum... Kırk beş...
- ERKEK** (Gülmeye başlar) Doğum sancısı çekmekle, doğum sancısı çekiyor gibi yapmak bir, öyle mi ?
- KADIN** (Yumuşak) Bar bar bağırman sancıdan mıydı sanki ? Başkaldırmanın nedenlerini eşelesen, ne bulacağız altında.. Hiç
- ERKEK** Beni zayıflatamazsın, boşuna uğraşma.
- KADIN** O yaşlı kadın ölürken sana ne diyecekti, biliyor musun ?
- ERKEK** Mutluluğun yolunu öğretecekti. Ama anladı ise bile o da ölürken anladı. Benim işime yaramaz. Belki ben de ölürken anlarım.
- KADIN** Ben sana söyleyebilirim.
- ERKEK** (Korkmuş gibi yapar, alayla) Yoksa ölmek üzeremisin ?
- KADIN** Hayır... Daha değil...
- ERKEK** Kendine söylesen... ?
- KADIN** Ben sadece çaresizlikten bunaldım. Anlayamadım ne olup bittiğini. Ama güzel bir şeydi doğrusu.
- ERKEK** İnandırmak istiyorsun beni.
- KADIN** İlk defa korkuyorum da ondan.

Aşağı katta köpek havlaması gelir. Erkek birden Kadın'a bakar, Kadın kapıya bakar, kapı zili çalınır.

ERKEK (Şaşkın) Bu saatte ?

Erkek kapıya gider, aşağı kapıyı açacak otomatığın düğmesine basar, sonra daire kapısını açar, dışarı çıkar, dışardan kapar kapıyı. Aşağıdan ayak sesleri, sonra konuşmalar duyulur. Gelenler yukarı kata çıkarlar. Köpek havlaması durur Erkek içeri girer, kapıyı kapatır.

ERKEK Yukarı kattakiler... Anahtarlarını düşürmüşler, kalmışlar sokakta... Onun için bizim zili çalmışlar... Herifcioğlu, apartıman kapısıcı yerine koyuyor beni. Nerden bilir uyumadığımı?... Karısı koluna girmiş, çıkarıyordu merdivenlerden.

KADIN Sokakta kalanlara yardım etmekmiş senin ka-
derin bu gece.

ERKEK Dügündelermiş... Şimdi dedikoduya başlamışlardır yukarda... Herif hem yıkılır sağa sola, hem de bir takım sululuklar yapar... Bu gece onların işi iş, der gelinle güvey için... Pis pis sırtıtır... Bok vardı sanki düğünde? (Takıt) Mutlu bir damat... Yüzünde tatlı bir gülümseme... Sanki mutluluğun yüzünden okunması şartmış gibi... Aptala dönmüştür enayi... Kutlamak için elini sıkanları hep aynı gülümseme ile karşılar... Hele gelin hele gelin... Sana yemin ederim, daha bu geceden başlamıştır yasaklara... (Taklit) «Çok içme cicim... Bırak o bardağı... Cigara paketini de at... Hah aferin... Beni seviyor musun?» Yasak komazsa sevgisini anlatamaz çünkü. Dâvetliler de bu göz yaşırtıcı mutluluk sahnesini seyrederken kendilerinden geçerler... Başlar bir yana yatar, bakışlar derinleşir, ağız yayılır... Hele şu yukardaki kaçakçı ne dalkavukluklar yapmıştır kim bilir! Ama yarın öbürgün ayrılma tanığı olarak mahkemeye gideceğine kalıbımı basarım... (Masa-ya gidip kadehini doldurur. Kadın adamakıllı sarhoş olmuştur, adamın konuşmasını çok fazla bir ciddiyetle dinlemektedir, onun her coşuşunda ayağa kalkıp oturur) Sonra da kutsal aile sözünü dillerinden düşürmezler... (taklit) Yıkıcılıktır efendim. Ulan sen kendin bir yıkıntısın be! Yok gelenekler varmış, töreler varmış, kutsal kurumlar varmış... Onlar Mikado'nun çöpleri senin için... (Oyunun taklidini yapar) «Dur, ahlâk sarsıldı, sıra bende... Bak, geleneği sarsmadan yirmi sayıyı iki parmağı-

mm ucu ile alıvereceğim... (Başka bir sesle) «Dur, sarstın geleneği, sıra bende... Şu kutsal kurumlardan birini elime geçirsem işim istir, ha babam toplarım artık... Oldu bravo !» (Başka bir sesle) «Benim gözüm Samuray'da azizim... çaktırmadan elime geçirdim mi, yaşadım demektir» Oyun oynuyorlar, kumar oynuyorlar be ! (Masaya gider, elinin tersi ile Mikado'nun çöplerini darına dağın eder) Belânızı verisin ! (Sonra başını yukarı kaldırır) Hey tefeci ! Hey dalkavuk ! Duyuyor musun beni ? Karının koynunda horlamağa mı başladın yoksa ? Ayı, sen kış uykusuna yatsaydın daha iyi ederdin, başımız dinlenirdi... (Kadın'a) Ne bakıyorsun suratıma ? İçsen e konyağını... Hadi ! (Diker, Kadın da içer.)

KADIN Ne güzelmiş içki içmek... (Sallanarak ve gülererek) Alışık değilim ben...

ERKEK Sanki ben anamın karnında alıştım...

KADIN Her gece mi böyle içiyorsun ?

ERKEK Hem gündüz, hem gece böyle içiyorum. Daha diyeceğin var mı ? (Eski bir tangoyu söylemeye başlar) Suuunaaa... bakışlarının esiriyim her zaman... (Kadın'a) Onlar düğüne giderler de biz gidemez miyiz ? Gel, dansedelim seninle... Sayalım ki düğündeyiz... Ben karşıdan seni dansa kaldırmaya geliyorum... Pozunu takın... Hem farkındasın, hem de farkında değilmiş gibi yapacaksın... (Kadın, onun dediği pozu alır. Erkek sahnenin bir ucundan bir dans müziği söyliyerek ve dans ederek Kadın'a yaklaşıp) Dans edebilir miyiz efendim ?

KADIN Canım bunlar eski moda adetler... Şimdi kimse böyle yapmıyor... Git yerine (Erkek kendi köşesine döner. Bu sefer Kadın onun yanına gelir ve çok samimi bir davranışla adamın boynuna sarılır, dansa başlarlar. Bir yandan da söylerler.)

ERKEK (Başını yukarı kaldırır, bağıra bağıra) Suuuunaaaa...

- KADIN** (Gülmekten kırılır, bırakır adamı) Bağırma, yeter artık...
- ERKEK** Gel içelim...
- KADIN** Çok içtik...
- ERKEK** İçmeyip ne yapacağız... Hayyam ne diyor biliyor musun? Ben öyle her gün içmem diyor, Salı, çarşamba, perşembe, cuma, cumartesi, bir de pazar ile pazartesi günleri içerim diyor.
- KADIN** (Gülmekten bayılır) Salı, çarşamba, perşembe, cuma, cumartesi, bir de efendim pazar, pazartesi... Öyle her gün içmem.
- ERKEK** (Dili dolaşarak) Hayır, her gün içilmez... Salı, salı gecesi, çarşamba, çarşamba gecesi... Perşembe...
- KADIN** Perşembe gecesi, cuma günü, cuma gecesi... Her gün her gece olmaz...
- ERKEK** (Ciddileşir, Kadın'ın burnuna kadar sokularak) İçmeyip de bir sürü martaval mı dinliyeyim? (Taklit) Özgürlük dünyası, haklar ve disiplinler rejimi, milli bünye... Kime yutturuyorsun be? Her şey benden gizli olup bitiyor Ülkenin yönetimi, dünyanın yönetimi... Hepsi benden gizli. Milyonlarca hesaplanan bir yok etme plânı içinde ben sadece bir tek sayıyım... Bir ad bile değil... Nasıl olsa ölecekmişim... Sen karışamazsın ona... Yarın sinemaya gitmek istiyorum ben, bata çıka karda dolaşmak istiyorum, daha diyeceğin var mı? Nefret etmek için yaşamak istiyorum, nefret ettiklerimin gözlerinin içine bakarak yaşamak istiyorum. Onun için de içiyorum işte. İçmeden kimseye katlanamıyorum. Sevdiklerime de katlanamıyorum.
- KADIN** Ver öyleyse bir konyak.
- ERKEK** Sen bana ver.
- KADIN** (Konyak şişesini alır, kendine ve Erkek'e koyar) Sonunu anlıyamadım.
- ERKEK** Kendi kendime konuşuyordum.
- KADIN** Sevdiklerime, dedim. Sevdiklerine ne olmuş bakayım?

- ERKEK** Ağzımdan böyle bir söz çıktı diye, sevgi ile aramda bir bağ kuracağını sanıyorsun... Başım dönüyor... Bak, senin de sevdiklerin varmış diyeceksin... Sallanıyorum... Nerdeyse çift göreceğim seni...
- KADIN** Ben seni çift görmeye başladım bile. Hem deminki gibisin, hem başka türlü. İki başın var, birinin yüzü asık birinin yüzü gülümsüyor gibi. Bir bakıyorum, bir olmuş bu iki baş, bir bakıyorum ayrılmış birbirinden. Dur kuzum, dur ! Başımı döndürüyorsun.
- ERKEK** Ben sallanmıyorum, sallanan sensin. Ama bizimizden biri sallandı mı, ikimiz de çift görmeye başlarız.
- KADIN** İkimiz de sallanırsak ?
- ERKEK** Tek görürüz o zaman.
- KADIN** Hadi ikimiz de sallanalım. Soldan ! (İkisi de başlarını aynı yandan sallamağa başlarlar) Ne güzel ! Şimdi sen sağdan başla, ben soldan başlayayım. (Başlarını ters yönden sallamaya başlarlar) Şimdi de bir öyle yapalım, bir böyle. (Dediği gibi yaparlar) Tek çift, tek çift...
- ERKEK** Bırakalım bu oyunu, içkiden daha sarhoş ediyor.
- KADIN** Ben hiç sarhoş olmadım.
- ERKEK** Şimdiye kadar mı demek istiyorsun, yoksa bu gece mi ?
- KADIN** Bilmem, o kadar karışık soruları hiç anlamam.
- ERKEK** (Gelip Kadın'ın yanında durur) Söz vermiştin, neden hatırlatmadın ?
- KADIN** Neyi ?
- ERKEK** Yazı mı, tura mı atacaktık hani ? Sevişmek için.
- KADIN** Daha sabaha çok var, acele etme.
- ERKEK** Başka yapacak bir şey kalmadı.
- KADIN** Bir şey kalmadı mı ? Ne yazık ! Hani anlatacaktık ? Bu kadar mıydı bizim hayatımız ? Tek bir geceyi bile doldurmadı demek. Oysa ne çok sanıyordum ben. Ne çok sevdim... Ne kadar

çok mutlu oldum ! (Gözleri yaşlanır) Bir geceyi bile doldurmuyormuş meğer... Sen yat artık, uyu ! Ben de içeri geçeyim. Belki sen uyurken giderim, gideriz. Şimdiden vedalaşalım. (Ayağa kalkar) Allahhaismarladık. Bitti artık.

ERKEK Daha bitmedi. (Kısık bir sesle) Sana bir sır vereceğim. Ama yemin et sende kalacağına.

KADIN Yemin ederim. O sır benimle toprağa girecektir, emin olabilirsin.

ERKEK Ben toprağa girmesini değil, sande kalmasını istiyorum, canlı canlı.

KADIN Onu ben mi yaşatacağım ?

ERKEK Evet, çünkü seninle yaşayabilir ancak.

KADIN Sırrını öğrenebilir miyim ?

ERKEK Anlamıyacaksın diye korkuyorum.

KADIN Nerden biliyorsun anlamıyacağımı ?

ERKEK Çünkü benim sırrım değil o, senin sırrın.

KADIN Ben sırrımı yok edeceğim.

ERKEK Sırrının ne olduğunu bilmiyorsun ki yok edesin.

KADIN (Alaylı) Anlat da öğreneyim.

ERKEK Yok edebileceğin hiç bir şey yok elinde. Oysa var sanıyorsun sen. Bir düş bu, zavallı bir düş.

KADIN Beni şaşırtamazsın.

ERKEK Sen hiç uzun uzun aynada yüzüne baktın mı ?

KADIN Bakmışımdır, ben kadınıam.

ERKEK Öyle değil... (Hızla duvardaki aynayı alır, Kadın'ın yanına gelir, yüzüne tutar aynayı) Bak, iyi bak, daha yakından bak ! Gözlerin, kirpiklerin... İyi bak ! Kaşların... Dudakların... Şu ağız, şu çene... Yakından bak, iyi bak ! Alnına bak bir de ! Şimdi hepsine birden bakmaya çalış. Nasıl dağılıyor, gidiyorlar, görüyor musun ? Birbirlerinden uzaklaşıyorlar, hepsi bir yana çekiyor, başka başka başlara gidiyorlar... İyi bak ! Bu gözler senin gözlerin mi artık ? Bu kaşlar senin mi ? Bu güzel dudaklar senin

mi ? Değil. Bu ağız tanıımıyorsun artık, başkasının ağızı o... Bu yüz, başkasının yüzü... Şu tararken okşadığın saçlara sür elini hele sür... **(Kadın elini saçlarına götürür)** Diken gibi batıyor eline, değil mi ? Söyle, batıyor, değil mi ? **(Kadın aynayı iter, Erkek'e bakar)** Korktun kendinden. Oysa saçlarını severdin, gözlerini severdin. Aynada sevmek için dudaklarını açıp kapatırdın. Bundan sonra ayık kafa ile bakma hiç birine. Onlar senin değil ki yok edesin.

KADIN

Sarhoş değilsin sen. **(Ağır ağır üstüne yürür adamın)** Yalandan sallanıyorsun yürürken. Yalandan bağırıyorsun... **(Sesini yükseltir)** Yalandan kızılıyorsun. Yalandan yalandan yalandan. Bir tasarın var, adım adım uyguluyorsun o tasarıyı. Bütün sözlerin, bütün davranışların hesaplı. Kısıkvrak bağlamak istiyorsun beni. Pişman etmek istiyorsun. Caydırmak istiyorsun. Yıkamak istiyorsun beni. Değmez, diyorsun bana, senin olmayan şeyler için değmez. Niçin, beni sevmediğin halde niçin kurtarmak istiyorsun ? Dünyayı ve kendimi kötüleyim dünyanın ve kendimin üstüne çıkaoağım, öyle mi ? Senin hesabın bu, tasarın bu. Unutma ki, senin iğrendiğin dünyanın içinde ben de varım. Herkesten nefret ettiğin gibi benden nefret et, çekil yolumdan benim. Kendin için yapamadığını bende mi başarmak istiyorsun ? Kendinden umut kesmişin, beni mi doğrulamak istiyorsun ? Sen mi yapıyorsun bütün bunları ? Bak, saçlarıma sürüyorum ellerimi, benim saçlarım bunlar, yumuşacak, hiç de diken gibi değil. Gözlerim, kaşlarım, hepsi benim. Bu beden benim. Onlara ben hükmederim, ben. İstedığimi yaparım. Anlıyor musun ? Başkasının değil hiç biri. Şeytan olsan kandıramazsın, yabancı düşüremezsın beni kendimden **(Çocuğun yattığı odanın kapısını açar)** Gel buraya ! **(Erkek sallana sallana gelir)** Bak içeri ! Bak şuraya yatana ! Sensin o. Bırakılmış bir çocuksun sen ! Bütün gücü-

nü, cesaretini, bencilliğini burdan alıyorsun. Herkesten daha sağlamsın. O da senin gibi olacak, benim gibi değil. Zayıf değil, zavallı değil, yumuşak değil. Engel olma bana, engel olma ! (Birden tikanır, hıçkırı hıçkırı ağlamağa başlar)

ERKEK Beni değiştirirken kendini soktuğun şu duruma bak ! (Bir süre odada dolaştıktan ve Kadın'ın ağlamasının bitmesinden sonra) Sen nesin biliyor musun ? Rasgele bir yersin, olayların itişip kakışması içinde bir an dengelenivermiş bir yer. Hiç büyütme kendini.

KADIN (Sarhoşluktan sallanarak) Bir daha söyle, bir daha söyle !

ERKEK (Kadın'a bir tokat atar) Anlamadan dinle !

KADIN (Yanağını oğuşturur) Acıdı.

ERKEK Vurdum da ondan. Bir sonuçsun sen, sonucun alacağı oç yoktur.

KADIN Ben kimseden öc almak istemiyorum.

ERKEK Kendini insan yerine koymadığın bundan belli. Gel buraya ! Şu kapıdan içerisini bir de ben sana göstereyim. (Kadın'ı kolundan tutup çeker, odayı gösterir) Bak şu denize ! Bir yığın dalganın çarpışmasından bir düzlük oluvermiş orta yerde, gördün mü ? Sakin, uyuyor. Kendini yok edemez, ortadan kalkmak onun elinde değil. (Bırakır Kadın'ın kolunu) Çek kapıyı ! Kendimizi var edemediğimiz için yok ediyoruz.

KADIN (Merakla adama bakarak odanın kapısını çeker) Seni tanıyamıyorum.

ERKEK Sanki geldiğin zaman tanıyordun !

KADIN (Somyeye doğru yürür) Birden bir yorgunluk çöktü üstüme. Ne oluyor bana ? (Yavas yavaş somyeye uzanır, yüzü koyun) Yatayım bir az... Uyku bu. Ne güzel bir uyku ! (Başını hafiften kaldırır, gözleri kapalıdır) Ne olursun konuş bir az ! Ne güzel geliyor sesin. Ta uzaklardan, derinlerden geliyor. Niçin sustun ?

- ERKEK** Mumya yapmasını bilir misin ?
- KADIN** (Uykulu) Anlamadım.
- ERKEK** (Sesini yükselterek) Mumya yapmasını bilir misin diye soruyorum.
- KADIN** Ne mumyası ?
- ERKEK** Mısır mumyası.
- KADIN** Hayır.
- ERKEK** Lâkerda yapmasını ?
- KADIN** (Neden sordun) Hayır dedim ya.
- ERKEK** İkisi aynıdır. Önce bağırsaklar çıkacak, kan bol su ile temizlenecek. Ondan sonra basacak-sın tuzu... (Esner)
- KADIN** Uyumak istiyorum.
- ERKEK** (Esner) Bir kedimiz vardı, ciğerden başka bir şey yemezdi. Karın hastahanedeyken kediye bakmak işi bana düştü... Fırsat bu fırsat dedim, ciğerden başka yemeklere alıştırmak istedim kediyi. Ekmek verdim, yemedi, yumurta verdim yemedi, makarna verdim yemedi. Aç bıraktım ben de, aç kalsın, ekmeğe alışır diye düşündüm. Alışmak şöyle dursun canavarlaştı o uysal kedi. Üstüme saldırmağa başladı, kapı dışarı zor attım. Korkunç bir sesle bağıyor, kendini bütün ağırlığı ile kapıya vuruyordu. Korktum doğrusu, hiç unutmam. Yenildim sonunda, küçük bir kediye yenildim. İsteddiğini yaptım onun. (Bir iskemleye oturur) Bir de köpeğimiz vardı, beni ölümden kurtarmıştı. Topal bir köpek... Havuza düşmüştüm. (Konyak şişesini alır, ışığa tutarak bakar, içki kalmamıştır içinde. Şişeyi masaya bırakır) Kalmamış. (Seyirciye) Mutluluk nedir diye sorsanız bana, kaşıntıdır derim. Bir gün az kaldı mutlu oluyordum. Bir sancı saplandı belime, kıvrana kıvrana yatağa düştüm. Böbrek taşı imiş. Sancıdan öleceğim. Sabaha karşı idi, doktor geldi, morfin yaptı. Derdemez o korkunç sancı kesiliverdi, çok güzel bir dünya başladı birden-

bire... İnanamıyordum... Mutlu idim, tam anlamı ile mutlu... Mutluluğumu doya doya tatmak istiyordum... Ama o ara, kulağımın arkası kaşındı azıcık. Şöyle sinek ısırması gibi Bense kolumu kıpırdatmak istemiyordum, mutluluğuma ara vermemek için. Ama o kaşıntı bozuyordu mutluluğumu. Çaresiz kaldırdım kolumu, kulağımın arkasını kaşıdım, tam olsun mutluluğum diye. Kolumu gene yanıma uzattım. Bir az sonra... Bir az sonra gene o kaşıntı. Kaşıdım, bir az sonra gene. Gene kaşıdım. Bitmedi, bitmedi namussuz kaşıntı, iğneledi durdu ve berbat etti mutluluğumu. O günden beri, ne zaman şöyle mutluluğa benzer bir şey duyacak olsam, bakalım bunun kaşıntısı nerden başlayacak diye beklerim. Beklediğim de gelir başıma.

KADIN (Yattığı yerden telâşla doğrulur) Sabah oldu mu ?

ERKEK Hayır.

KADIN Olacağı da yok. Ben gidiyorum.

ERKEK Kal daha, bekle. Çocukları karanlıkta uyandır-mamalı. Bu odanın penceresi yok, ama sabah olurken elektriği kapatırız, bakarsın ki bir mavilik dolmuş içeri, deniz dibi gibi. Sanki duvarlardan süzülüp girmiştir gün mavisi. İçimizi de kaplar bakarsın. Beklemeli maviliği. Acele etme !

KADIN (Çantasını alır, sonra bırakır) Aynayı ver bana ! (Erkek aynayı getirir. Kadın yüzünü inceler aynada) Deminki gibi değil.

ERKEK Beni karanlıkta uyandırmışlardı. İlk anım o karanlıktır. Sonra ne oldu biliyor musun ? Yıllarca maviliği seçemedim o yüzden, sabahları.

KADIN Bir düşün gördüm. Yatağa yatmışım, okul arkadaşlarım çevremi almışlar, hepsi birer hikâye anlatıyordu. Ama ne güzel hikâyeler... Bitmesin istiyordum. Karalar giymiş bir adam da elimden çekip duruyor, «Oldu artık bitti, yü-

rü !» diyor. Arkadaşlarım acıyorlardı bana, «bitmedi ki...» diyorlardı. Yalvarıyordum o adama, «Daha anlatıyorlar, görmüyor musunuz, hepsi anlatsın, sonra gelirim.» diyordum. «Boş yere uzatıyorsun» diyordu o adam, «Yürü !» Öyle korktum ki...

ERKEK Ben de bir zamanlar bir düş görmüştüm ; önümde güzel bir bahçe vardı, koyu yeşil çiçeklere gömülü bir bahçe. Ben sanki bu bahçenin içindeyken, ama bahçeye girecek yolu bir türlü bulamıyordum. Bahçenin içindeyken, bahçenin dışında kalmış olmanın sıkıntısını çekiyordum. Ne sıkıntı, ne sıkıntı...

Bu sırada duvar saati işlemeye başlar. İkisi de görürler bunu.

KADIN Durmamış mıydı bu saat ?

ERKEK Evet, durmuştu.

KADIN Kendiliğinden demek...

ERKEK İşlemeye başladı.

(Bir sessizlik. Saatin işlediği duyulur)

KADIN Ben kaçta gelmiştim buraya.

ERKEK (Düşünür) Bilmem.

KADIN Nerede bulmuştun beni ?

ERKEK Nerede mi ? (Başını kaşır) Çok sarhoştum, hatırlıyamıyorum.

(Bir sessizlik)

KADIN Çocuk içerde mi ?

ERKEK İçerde.

KADIN Uyanmadı mı ?

ERKEK Uyanmadı.

(Bir sessizlik)

KADIN Uyumuşum ben.

ERKEK Evet.

KADIN Bütün gece mi ?

ERKEK Bilmem.

KADIN (Ayağa kalkar) Gıdeyim artık.

ERKEK Bekle, bekle ! Maviliği bekliyelim. Nerdeyse başlayacak... Kapatayım elektriği. (Kalkar, elektriği kapar. Sahne kararmaz, alaca renktedir ve perdenin sonuna doğru ağır ağır mavileşir)

KADIN Mikado'nun çöpleri dağılmış yerlere, gıtmeden tophıyayım da torbasına koyayım hepsini. (Eğilir, bir bir toplamağa başlar çubukları) Ben hiç bir şey seçmedim bugüne kadar, kendimden hiç bir şey yapmadım, kendim olmadım hiç (Düş görüyor gibidir) Ya sokak başında buldum kendimi, ya tanımadığım bir evde. Ama hep mutluydum, ne olduğunu bilmeden mutluydum, mutluluktan benim görevim. Beni ya zorla uzaklaştırdılar içlerinden, ya da nedenini söylemeden çağırdılar yanlarına. Değişmedim hiç, okşandığım zaman da, itildiğim zaman da hep aynı kaldım. Kör şeytanın işi idi beni sevin-dirmek, ağlatmak. Var olmam başkalarının istemine bağlı kaldı hep. Ama bir defa, yalnız bir defa kendim olmak istedim. Dün akşam istedim bunu. Babam ne derdi biliyor musun ?

ERKEK Biliyorum.

KADIN Demek söyledim sana.

ERKEK Söyledin

KADIN (Mikado'nun çöplerini toplamıştır, hepsini bir araya getirir, ayağa kalkar, çubukları torbanın içine koyar.) Bu iş de bitti. Ben kazandım oyunda değil mi ?

ERKEK Bana sıra gelmedi ki...

KADIN Bana sıra geldiyse mutlaka sana da gelmiştir. Çünkü bu oyun tek başına oynanmaz. (Adının yanına gelir) İkimiz de kazandık.

ERKEK Bak, bak ! Mavilik girmeye başladı odaya, görüyor musun ?

İkisi de odaya dolan maviliği seyrederek.

KADIN Ne güzel ! Sen de seviyor musun ?

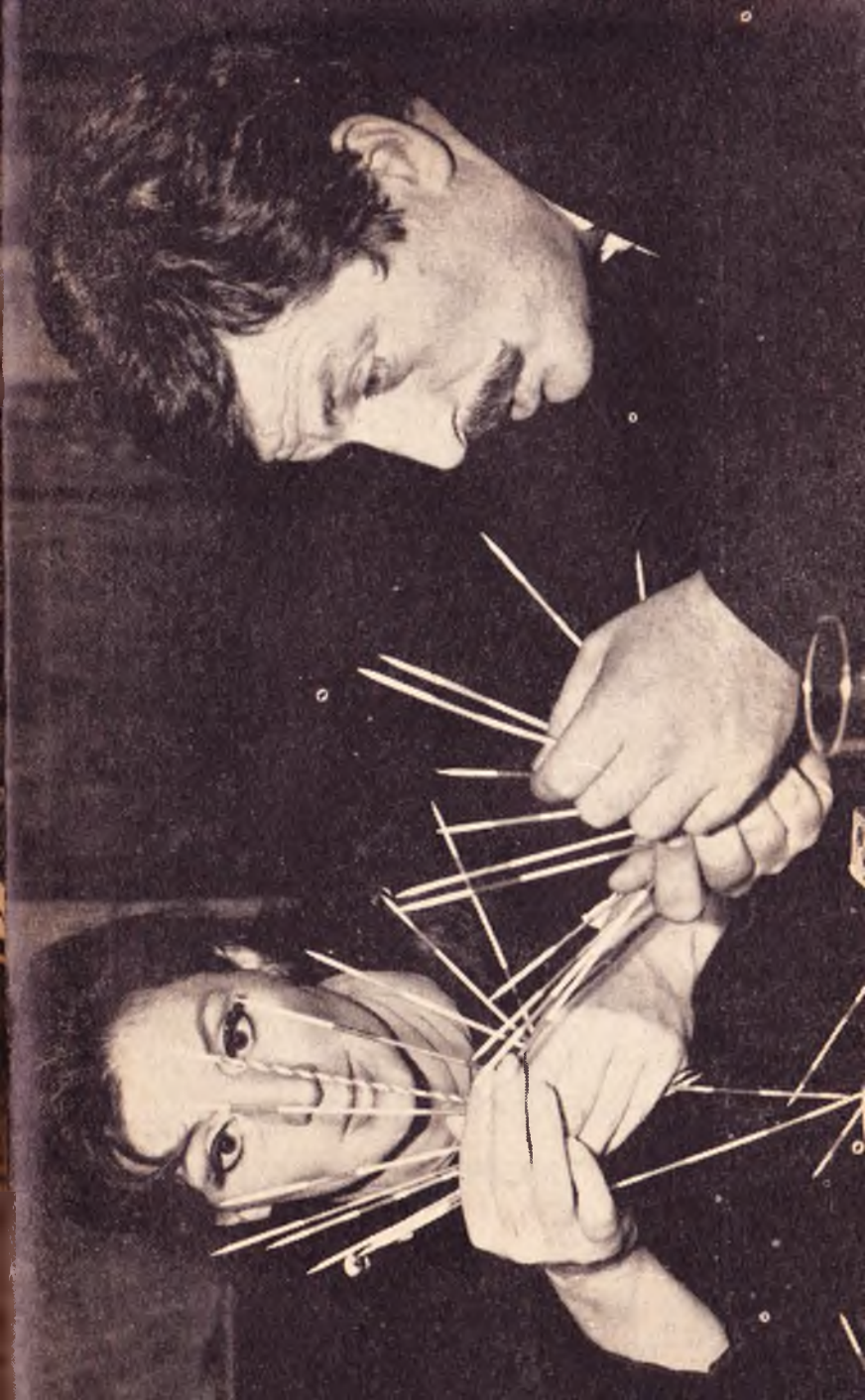
- ERKEK** Bu saatlerde sızmış olurdum ben. Şabaha karşı ihtiyarladığımı bilmek istemem.
- KADIN** Hiç görmedin mi bu maviliği ?
- ERKEK** Hayır. düşündüm.
- KADIN** Sana teşekkür ederim.
- ERKEK** İşin kötüsü konyak bitti. Anlaşılan depo etmek lâzım bundan sonra... Neden dersen, karlı bir sabah konyak içip sokağa çıkmaktan daha güzel bir şey yoktur dünyada. Bir ozan arkadaşımla çok gençken yapmıştık o işi. Bir dostumuzun evinde sabaha kadar oturmuştuk, sabahleyin evsahibi bir şişe konyak koydu önümüze, içebilir misiniz dedi. Aklının ucundan geçirmiyordu içebileceğimizi. Biz de geçirmiyorduk doğrusu. Şaka için doldurduk bardaklarımızı. Şaka da olsa orada duramazdık artık. Çünkü bardaklar bizi bekliyordu. Şaka gibi içtik. Hiç unutmam, cennet gibi idi dünya. Sonra vurduk karlı sokaklara...

Kadın ayaklarının ucuna basarak içeriki odaya geçer. Erkek bir süre onun arkasından bakar. Sonra somveye gider uzanır. Kadın'ın çantasını başının altına koyar. Uyur.

• P e r d e

Kent Oyuncuları, oyunu, 57. sayfadaki, Kadın'ın «Değil ya... Taş bebek. İnanmazsan git bak.» sözünden sonra bölerek, iki bölüme ayırmışlardır.

N A L İ N L A R

(Yazan : Necati Cumalı

A P T A L K İ Z

(Yazan : Marcel Achard -

Çeviren : Çetin Altan)

SANDALYELER - DERS

(Yazan : Ionesco -

Çeviren : Fikret Adil)

M A R T İ

(Yazan : A. Çehov -

Çeviren : Behçet Necatigil)

ATAÇ TİYATRODA

(Hazırlayan : Metin And)

D E R Y A G Ü L Ü

(Yazan : Necati Cumalı

T İ Y A T R O 1 9 6 3

(Tiyatro Yıllığı)

ÜÇ KURUŞLUK OPERA

(Yazan : Bertolt Brecht -

Çeviren : Tuncay Çavdar)

T A Ş R A L İ

(Yazan : Charles Dyer -

Çeviren : Sermet Çağan)

P E M B E K A D İ N

(Yazan : Hidayet Sayın)

VER ELİNİ YENİ DÜNYA

(Yazan : Brian Friel -

Çeviren : Asude Zeybekoğlu)

F A D İ K K İ Z

(Yazan : Orhan Asena)

D E L İ İ B R A H İ M

(Yazan : A. Turan Oflazoğlu)

KEZBAN - ALLAHIN DEDİĞİ OLUR

(Yazan : A. Turan Oflazoğlu)

Genel dağıtımı :

Kİ - DA - KİTAP DAĞITIM

Cağaloğlu - İstanbul

KÂĞIT VE BASIM İŞLERİ A. Ş.

KAPAK YURDAER ALTINTAŞ

FİYATI 5 LİRA